

Jošua

POGLAVLJE 1

Bog šalje Jošuu

1 A nakon smrti Mojsija, sluge GOSPODNJEGA, dogodilo se da je GOSPOD rekao Jošui, sinu Nunovu, poslužitelju Mojsijevu, govoreći:

2 "Moj je sluga Mojsije umro; stoga sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav ovaj narod, u zemlju koju ja dajem njima, *baš* sinovima Izraelovim.

3 Svako mjesto na koje stupi taban stope tvoje, već sam vam dao, kao što sam rekao Mojsiju.

4 Od pustinje i ovoga Libanona sve do velike rijeke, rijeke Eufrata, sva zemlja hetitska, i do Velikog mora prema zalasku sunca, bit će vaše područje.

5 Nitko neće moći opstati pred tobom u sve dane tvog života; kao što sam bio s Mojsijem, *tako* ću biti s tobom i nikada te neću iznevjeriti niti ću te napustiti.

6 Budi jak i odvažan jer ćeš ti ovom narodu razdijeliti u baštinu zemlju za koju sam se zakleo očevima njihovim da im je predam.

7 Samo ti budi jak i veoma odvažan, kako bi se pridržavao da izvršiš sve po zakonu, koji ti je zapovjedio Mojsije, sluga moj. Ne skreći od njega *ni* desno ni lijevo da bi uspijevao kamo god pođeš.

8 Neka se ova knjiga zakona ne udalji od usta tvojih, nego promišljaj o njoj danju i noću, kako bi se pridržavao da izvršiš sve što je u njoj napisano: jer ćeš tada put svoj učiniti uspješnim i onda ćeš imati velik napredak.

9 Nisam li ti zapovjedio? Budi jak i odvažan! Ne boj se i nedaj se zastrašiti, jer *je* GOSPOD, Bog tvoj s tobom, kamo god pođeš."

Jošua preuzima zapovjedništvo

10 Tada je Jošua zapovjedio časnicima narodnim, govoreći:

11 "Prođite kroz vojsku i zapovjedite narodu, govoreći: 'Pripremite sebi namirnice jer ćete vi unutar tri dana prijeći preko toga Jordana da biste ušli u posjed zemlje koju vam GOSPOD, Bog vaš, daje da je zaposjednete.' "

12 Zatim je Jošua rekao Rubenovcima i Gadovcima i polovini plemena Manaševca govoreći:

13 "Sjetite se riječi koje vam je zapovjedio Mojsije, sluga GOSPODNJI govoreći: 'GOSPOD, Bog vaš, dao vam je počinak i dao vam je ovu zemlju.

14 Žene vaše, maleni vaši i stoka vaša neka ostanu u zemlji koju vam je dao Mojsije s ove strane Jordana, a svi vi silni junaci, prijeđite naoružani pred braćom svojom da im pomognete,

15 sve dok GOSPOD ne podari počinak braći vašoj, kao *što je dao* i vama, te da i oni zaposjednu zemlju koju im daje GOSPOD, Bog vaš. Tada ćete se vratiti u zemlju svoga posjeda i uživati je, *zemlju* koju vam je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI, s ove strane Jordana, prema sunčevom izlasku.' "

16 Nato su oni odgovorili Jošui govoreći: "Sve što nam zapovjediš, učinit ćemo, i kamo god nas pošalješ, poći ćemo.

17 Kao što smo u svemu slušali Mojsija, tako ćemo slušati *i* tebe. Samo neka GOSPOD, Bog tvoj, bude s tobom kao što je bio s Mojsijem!

18 Svaki koji se pobuni protiv tvojih zapovijedi i ne poslušat tvoje riječi u svemu što mu zapovjediš neka bude pogubljen. Samo budi jak i odvažan!"

POGLAVLJE 2

Rahaba skriva uhode

1 Tada je Jošua, sin Nunov, poslao iz Šitima dvojicu ljudi da potajno uhode, govoreći: "Idite, izvidite zemlju, baš Jerihon." I otišli su i došli u kuću neke bludnice koja se zvala Rahaba i ondje su prenoćili.

2 A to je bilo rečeno kralju jerihonskom govoreći: "Gle, stigli su noćas ovamo *neki* ljudi od sinova Izraelovih da istraže zemlju."

3 Nato je kralj jerihonski poručio Rahabi govoreći: "Izvedi ljude koji su došli k tebi, koji su ušli u tvoj dom, jer su došli istražiti svu zemlju."

4 A ta je žena uzela ona dva čovjeka i sakrila ih te rekla ovako: "Ljudi su došli k meni, ali ja nisam znala odakle *su* oni."

5 I dogodilo se, *u vrijeme* zatvaranja gradskih vrata kad se smračilo, da su ti ljudi izašli. Kamo su krenuli ti ljudi, ja ne znam. Žurno krenite u potjeru za njima jer ćete ih sustići."

6 No ona ih je izvela na krov kuće i sakrila ih stabljikama lana što ih je poredala na krovu.

7 I ljudi su krenuli u potjeru za njima putem prema Jordanu, sve do plicaka; a čim su oni koji su krenuli u potjeru za njima izašli, zatvorili su gradska vrata.

8 A prije nego što su oni polijekali, ona je uzašla k njima na krov

9 te rekla tim ljudima: "Znam da vam je GOSPOD dao ovu zemlju i da se strava vaša spustila na nas i da su svi stanovnici ove zemlje klonuli zbog vas.

10 Jer smo čuli kako je GOSPOD isušio vodu Crvenoga mora zbog vas, kada ste izašli iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici kraljeva amorejskih koji *su bili* s druge strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje ste potpuno uništili.

11 I čim smo *sve to* čuli, srca su nam utrнула i zbog vas nije ostalo nikakve odvažnosti u nikome; jer GOSPOD, Bog vaš, on *je* Bog gore u nebu i dolje na zemlji.

12 Stoga sada, molim vas, pošto sam vam iskazala dobrotu, zakunite mi se GOSPODOM, da ćete i vi iskazati dobrotu domu oca moga, pa mi dajte pouzdan znak

13 *da* ćete ostaviti na životu moga oca i moju majku, braću moju i sestre moje i sve što imaju i da ćete naše živote izbaviti od smrti."

14 Nato su joj ljudi odgovorili: "Život svoj *dajemo* za vas, ako ne izustite o ovom našem poslu. I dogodit će se, kad nam

GOSPOD podari zemlju, da ćemo postupati dobronamjerno i vjerno s tobom."

15 Tada ih je ona pustila da se spuste po užetu kroz prozor jer joj *je* kuća *bila* na gradskim zidinama i ona je stanovala na zidinama.

16 Zatim im je rekla: "Pođite na goru da progonitelji ne naiđu na vas i sakrivajte se ondje tri dana dok se progonitelji ne vrate, a nakon toga idite svojim putem."

17 Nato su joj ljudi rekli: "Mi *ćemo biti* nedužni glede ove tvoje zakletve kojom si nas zaklela:

18 evo, *kad* mi uđemo u zemlju, ti priveži ovu vrpču od grimiznih niti na prozor kroz koji nas spuštaš i skupi kod sebe u domu, oca svoga, i majku svoju i braću svoju i sve ukućane oca svoga.

19 I dogodit će se, *da* svatko tko izađe van kroz tvoja kućna vrata na ulicu, krv njegova *neka padne* na glavu njegovu: a mi ćemo biti nedužni; a svatko tko bude s tobom u kući, krv njegova *neka padne* na glave naše, ako se *neka* ruka *spusti* na njega.

20 Ako li izustiš o ovoj našem poslu, tada ćemo biti razriješeni od zakletve tvoje kojom si nas zaklela."

21 Nato je ona rekla: "Po riječima vašim *neka* to tako *bude!*" Tada ih je otposlala i oni su otišli, a ona je zavezala grimiznu vrpču na prozor.

22 Zatim su otišli i došli na goru i ondje ostali tri dana dok se progonitelji nisu vratili. A progonitelji su *ih* tražili po svim putevima, ali *ih* nisu našli.

23 Tada su se ova dva čovjeka vratila i spustila se s gore, prešli preko i došli k Jošui, sinu Nunovu, te su mu ispričali sve što im se dogodilo.

24 I rekli su Jošui: "Doista nam je GOSPOD predao u ruke svu tu zemlju; jer su baš svi stanovnici te zemlje klonuli zbog nas."

POGLAVLJE 3

Izrael prelazi Jordan

1 I ustao je Jošua rano ujutro i krenuli su iz Šitima i došli do Jordana, on i svi sinovi

Izraelovi, te su ondje prenoćili prije prelaska prijeko.

2 I dogodilo se da su, poslije tri dana, prošli časnici kroz tabor

3 i zapovjedili narodu govoreći: "Kad ugledate Kovčeg saveza GOSPOD, Boga vašega, i svećenike Levite kako ga nose, tada i vi krenite sa svoga mjesta i pođite za njim.

4 No neka bude razmak između vas i njega, oko dvije tisuće lakata na mjeru. Ne približavajte mu se da biste znali put kojim morate ići, jer *tim* putem ranije niste prolazili."

5 Zatim je Jošua rekao narodu: "Posvetite se, jer će sutra GOSPOD učiniti čudesa među vama."

6 Nato je Jošua progovorio svećenicima govoreći: "Podignite Kovčeg saveza i prođite ispred naroda." I podigli su Kovčeg saveza i krenuli ispred naroda.

7 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ovog dana počet ću te uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju da ću, kao što sam bio s Mojsijem, *tako* biti i s tobom.

8 A ti zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg saveza govoreći: 'Kada dođete do ruba voda jordanskih, zaustavite se u Jordanu.' "

9 Tada je Jošua rekao sinovima Izraelovim: "Dođite ovamo i čujte riječi GOSPODA, Boga svojega."

10 I Jošua je rekao: "Po ovomu ćete znati da je živi Bog među vama i da će on bezuvjetno istjerati ispred vas Kanaance, i Hetite, i Hivijce, i Perizane, i Girgašane, i Amorejce i Jebusejce.

11 Evo, Kovčeg saveza Gospodara sve zemlje prelaziti će pred vama u Jordanu.

12 Stoga sada uzmite si dvanaest ljudi iz plemena Izraelovih, iz svakoga plemena po jednog čovjeka.

13 I dogodit će se, čim će se tabani stopala svećenika koji nose Kovčeg GOSPODA, Gospodara sve zemlje, počiniti u vodama Jordana, *da* će se prekinuti snabdjevanje vode jordanske *od* voda što teku odozgo; i zastat će kao neki nasip.' "

14 I dogodilo se, kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, a

svećenici su ponijeli Kovčeg saveza ispred naroda,

15 te kad su oni koji nose Kovčeg došli do Jordana i noge su se svećenika koji su nosili Kovčeg umočile na rubu vode (jer se Jordan prelijeva sve vrijeme žetve preko svih svojih obala)

16 da su se vode što su tekle odozgo zaustavile i podigle neki nasip, dosta podalje od grada Adame, koji je pokraj Zaretana; a one koje su otjecale dolje prema moru u ravnici, *baš prema* Slanome moru, otekle su i prestale se snabdijevati *vodom*, a narod je prešao upravo pored Jerihona.

17 Zatim su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEG čvrsto stali na suho tlo usred Jordana te je sav Izrael prelazio po suhome tlu sve dok sav narod nije prešao potpuno preko Jordana.

POGLAVLJE 4

Dvanaest kamena iz Jordana za spomen

1 I dogodilo se, kad je sav narod potpuno prešao preko Jordana, da je GOSPOD progovorio Jošui, govoreći:

2 "Uzmite si dvanaesticu ljudi iz naroda, iz svakoga plemena po jednog čovjeka,

3 i zapovjedite im, govoreći: 'Uzmite odavde, iz sredine Jordana, s mjesta gdje čvrsto stoje noge svećenika, dvanaest kamenova te ih ponesite sa sobom i položite ih na mjestu za noćenje gdje ćete noćas prenoćiti.' "

4 Zatim je Jošua pozvao dvanaesticu ljudi koje je pripremio od sinova Izraelovih, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka.

5 Tada im je Jošua rekao: "Prođite pred Kovčegom GOSPODA, Boga svojega, u sredinu Jordana, i neka svatko od vas ponese na svom ramenu po jedan kamen prema broju plemena sinova Izraelovih,

6 da to bude znak među vama *da* kad sinovi vaši u vremenima koja dolaze upitaju *očeve svoje* govoreći: 'Što vam *znače* ovi kamenovi?'

7 Tada ćete im odgovoriti da su se prestale snabdijevati vode jordanske pred Kovčegom

saveza GOSPODNJEG; kad je prelazio preko Jordana, vode su se jordanske prestale snabdjevati. A ovi će kamenovi biti za spomen sinovima Izraelovim zauvijek."

8 I sinovi Izraelovi su učinili tako kako je zapovjedio Jošua te su uzeli dvanaest kamenova iz sredine Jordana, kako je GOSPOD govorio Jošui prema broju plemena sinova Izraelovih, i prenijeli su ih sa sobom do mjesta gdje su prenoćili pa ih ondje položili.

9 Zatim je Jošua postavio dvanaest kamenova usred Jordana na mjesta gdje su stajale noge svećenika koji su nosili Kovčeg saveza: i oni su ondje do današnjeg dana.

10 Jer su svećenici koji su nosili Kovčeg stajali usred Jordana, sve dok se nije izvršilo sve što je GOSPOD zapovjedio Jošui da kaže narodu, prema svemu što je Mojsije zapovjedio Jošui. A narod je požurio i prešao preko.

11 I dogodilo se, kad je sav narod potpuno prešao preko, da je u nazočnosti naroda prešao i Kovčeg GOSPODNJI i svećenici.

12 A sinovi su Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova naoružani prešli ispred sinova Izraelovih, kako im je Mojsije rekao.

13 Oko četrdeset tisuća spremnih za rat prešlo je pred GOSPODOM u boj na Jerihonskim ravnicama.

14 Toga je dana GOSPOD uzveličao Jošuu u očima svega Izraela te su se ga bojali, kao što su se bojali Mojsija, u sve dane njegova života.

15 Zatim je GOSPOD rekao Jošui govoreći:

16 "Zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg svjedočanstva da izađu iz Jordana."

17 Stoga je Jošua zapovjedio svećenicima govoreći: "Izađite iz Jordana!"

18 I dogodilo se, kad su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEGA izašli isred Jordana i tabani svećeničkih stopala digli se na suho tlo, da su se vratile vode jordanske na svoje mjesto i prelele, kao i prije, preko svih svojih obala.

19 I narod je izašao iz Jordana desetog dana prvoga mjeseca i utaborio se u Gilgalu, na istočnoj granici Jerihona.

20 A onih dvanaest kamenova što su ih uzeli iz Jordana, Jošua je postavio u Gilgalu.

21 Tada je rekao sinovima Izraelovim govoreći: "Kad sinovi vaši pitaju u vremenima koja dolaze očeve svoje govoreći: 'Što znače ovi kamenovi?'"

22 Tada vi sinove svoje poučite govoreći: 'Izrael je po suhom tlu prešao preko ovog Jordana'

23 jer je GOSPOD, Bog vaš, osušio pred vama vode jordanske sve dok niste prešli preko, kao što je GOSPOD, Bog vaš, učinio sa crvenim morem kojega je osušio pred nama dok nismo bili prešli preko:

24 da bi svi narodi zemlje upoznali ruku GOSPODNJU, kako je ona moćna te da se vi bojite GOSPODA, Boga svojega zauvijek."

POGLAVLJE 5

Obrezanje novog naraštaja

1 I dogodilo se, kad su svi kraljevi amorejski koji *su bili* na zapadnoj strani Jordana i svi kraljevi kanaanski koji *su bili* uz more, čuli da je GOSPOD osušio vode jordanske pred sinovima Izraelovima sve dok nisu prešli preko, da im je srce utrnuo i nestalo je duha u njima zbog sinova Izraelovih.

2 U to vrijeme GOSPOD je rekao Jošui: "Načini sebi oštre noževe i ponovo obreži sinove Izraelove po drugi put."

3 I Jošua je načinio sebi oštre noževe i obrezao sinove Izraelove na Prepucijevom brdu.

4 A ovo je razlog zašto je Jošua obavio obrezanje: sav narod što je izašao iz Egipta, muškarci, *baš* svi ratnici, pomrli su po putu u pustinji nakon što su izašli iz Egipta.

5 A sav narod koji je izašao bio je obrezan, ali sav narod koji *su bili* rođeni po putu u pustinji, pošto su izašli iz Egipta, njih nisu obrezali.

6 Jer su sinovi Izraelovi četrdeset godina hodali pustinjom dok nisu bili istrijebljeni svi ratnici koji su izašli iz Egipta zato što nisu bili poslušni glasu GOSPODA, njima se GOSPOD zakleo da im neće pokazati

zemlju za koju se GOSPOD zakleo očevima njihovim da će im je dati, zemlju kojom teče mlijeko i med.

7 A sinove njihove, koje je podigao na mjesto njihovo, njih je Jošua obrezao jer nisu bili obrezani zato što ih na putu nisu obrezivali.

8 I dogodilo se, kad su izvršili obrezanje svega naroda, da su ostali na svom mjestu u taboru sve dok nisu ozdravili.

9 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ovog dana sam s vas skinuo sramotu egipatsku." Stoga se to mjesto prozvalo Gilgal, sve do današnjeg dana.

Prva Pasha u Kananu

10 Zatim su se sinovi Izraelovi utaborili u Gilgalu i svetkovali su Pashu u suton četrnaestoga dana u mjesecu na Jerihonskim ravnicama.

11 A sutradan poslije Pashe, baš toga dana, jeli su od pohranjenog žita one zemlje: beskvasne pogače i pržena *zrnja*.

12 I mana je prestala *padati* sutradan nakon što su jeli od pohranjenog žita one zemlje. Tako sinovi Izraelovi nisu više imali mane, nego su te godine jeli od uroda zemlje kanaanske.

Zapovjednik GOSPODNJE vojske

13 I dogodilo se, kad je Jošua bio kod Jerihona, da je podigao oči svoje i pogledao, i gle, čovjek stoji nasuprot njemu s isukanim mačem u ruci svojoj. I Jošua je došao k njemu te mu rekao: "Jesi li ti za nas ili za naše protivnike?"

14 A on je rekao: "Ne, nego sam došao sada kao zapovjednik vojske GOSPODNJE." Nato je Jošua pao na lice svoje i iskazao štovanje te mu rekao: "Što kaže moj gospodin služi svome?"

15 A zapovjednik vojske GOSPODNJE rekao je Jošui: "Skinu obuću s nogu svojih, jer *je* to mjesto na kojem ti stojiš sveto." I Jošua je učinio tako.

Pad Jerihona

1 A Jerihon je bio strogo zatvoren zbog sinova Izraelovih. Nitko nije izlazio i nitko nije ulazio.

2 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Gledaj, predajem ti u ruke Jerihon i kralja njegovog *sa* silnim junacima.

3 A vi kružite oko grada, svi *vi* ratnici, i obidite oko grada jedanput. Ovako činite šest dana.

4 I neka sedam svećenika nose pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. A sedmoga dana obidite oko grada sedam puta, a svećenici neka trube u trube.

5 I dogodit će se, kad zatrube dugačkim *zvukom* ovnujskog roga, *i* kad vi čujete taj zvuk trube, neka sav narod vikne gromkim poklikom. I past će se zidine gradske kao da su spljoštene, a narod će uzaći svatko ravno pred sobom."

6 Zatim je Jošua, sin Nunov, pozvao svećenike te im rekao: "Ponesite Kovčeg saveza, a sedam svećenika neka nosi sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom GOSPODNJIM."

7 A narodu je rekao: "Pođite i obidite oko grada, a oni koji su naoružani neka pođu pred Kovčegom GOSPODNJIM."

8 I dogodilo se, kad je Jošua *to* izgovorio narodu, da su sedmorica svećenika pošla noseći pred GOSPODOM sedam truba od rogova ovnujskih te su trubili u trube, a Kovčeg saveza GOSPODNJEGA išao je za njima.

9 Zatim su oni naoružani išli pred svećenicima koji su trubili u trube, a pozadina je išla za Kovčegom, *a svećenici* su hodali i trubili u trube.

10 A Jošua je zapovjedio narodu govoreći: "Ne vičite i ne bučite svojim glasom i neka nijedna riječ ne izađe iz usta vaših sve do dana kad vam ne naložim: 'Vičite!' Tada ćete vikati."

11 Tako je Kovčeg GOSPODNJI kružio oko grada, obišavši *ga* jedanput; zatim su došli u tabor i prenoćili u taboru.

12 I Jošua je ustao rano ujutro, a svećenici su ponesli Kovčeg GOSPODNJI.

13 A sedmorica svećenika, koji su nosili sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom GOSPODNJIM, nastavili su ići te su trubili u trube, a oni naoružani išli su pred njima, no pozadina je išla za Kovčegom GOSPODNJIM, a svećenici su hodali i trubili u trube.

14 I drugog su dana jedanput obišli oko grada te se vratili u tabor. Tako su činili šest dana.

15 I dogodilo se sedmog dana, da su ustali rano u osvit dana i obišli su oko grada po istom običaju sedam puta. Samo su toga dana obišli oko grada sedam puta.

16 I dogodilo se sedmog puta, kad su svećenici zatrubili u trube da je Jošua rekao narodu: "Vičite jer vam je GOSPOD predao grad.

17 I neka grad bude proklet za GOSPODA, baš on i sve što je u njemu. Samo Rahaba bludnica neka ostane živa, ona i svi koji su s njom u kući, zato što je ona sakrila glasnike koje smo poslali.

18 A vi se svakako čuvajte od svega prokletog da i sami ne postanete prokleti kad uzmete od prokletog te navučete prokletstvo na tabor Izraelov i dovedete ga u nevolju.

19 A sve srebro i zlato, te mjedeno i željezno posuđe, ono je posvećeno GOSPODU: ono neka ide u riznicu GOSPODNJU."

20 Tako je narod povikao kad su svećenici zatrubili u trube, i dogodilo se, kad je narod čuo glas trube te je narod povikao gromkim pokličem da su pale zidine kao da su spljoštene tako da je narod uzašao u grad, svatko ravno pred sobom, i zauzeli su grad.

21 I u potpunosti su uništili oštricom mača sve što je bilo u gradu: i muško i žensko, mlado i staro, i volove, i ovce i magarad.

22 A onoj dvojici što su uhodili zemlju Jošua je rekao: "Idite u kuću one bludnice i odande izvedite ženu i sve koje ima, kako ste joj se zakleli."

23 I mladići koji su bili uhode, otišli su te izveli Rahabu i njezina oca i njezinu majku, i braću njezinu i sve koje je imala. I izveli su svu njezinu rodbinu i ostavili su ih izvan tabora Izraelova.

24 Zatim su grad spalili ognjem i sve što je bilo u njemu: samo su srebro i zlato te mjedeno i željezno posuđe pohranili u riznicu Doma GOSPODNJEGA.

25 A Rahabu, bludnicu i dom oca njezina i sve koje je imala Jošua je poštedio. I ona je živjela u Izraelu sve do današnjeg dana, zato što je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da uhode Jerihon.

26 I Jošua ih je preklinjao u to vrijeme govoreći: "Proklet neka bude pred GOSPODOM čovjek koji podiže i gradi ovaj grad Jerihon: neka mu gradi temelje na svom prvorodencu, a na najmlađem sinu neka mu vrata postavlja!"

27 Tako je GOSPOD bio s Jošuom te se glas o njemu bio razglasio po svoj zemlji.

POGLAVLJE 7

Izrael poražen kod Aja

1 Ali su sinovi Izraelovi počinili prijestup u vezi onoga što je proketo, jer je Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina, uzeo od prokletog, i srdžba GOSPODNJA je planula na sinove Izraelove.

2 Zatim je Jošua poslao ljude iz Jerihona u Aj, koji je pored Betavena, istočno od Betela te im je rekao govoreći: "Uzađite i izvidite zemlju!" Nato su ljudi uzašli i izvidjeli Aj.

3 Zatim su se vratili k Jošui te mu rekli: "Neka ne uzlazi sav narod, nego neka uziđu oko dvije ili tri tisuće ljudi i udare na Aj. I neka se ne trudi ondje sav narod, jer je njih malo."

4 Tako je onamo od naroda pošlo oko tri tisuće ljudi, ali su pobjegli pred ljudima iz Aja.

5 I ljudi iz Aja pobili su im oko trideset i šest ljudi; jer su ih tjerali ispred svojih vrata sve do Šebarima te su ih pobili na padini. Stoga se srce naroda utrnulo te postalo kao voda.

6 Tada je Jošua razderao svoju odjeću i pao na zemlju na lice svoje pred Kovčegom GOSPODNJIM, i tako sve do večeri, on i

starješine Izraelove, a glave su svoje posuli prahom.

7 Zatim je Jošua rekao: "Jao, Gospodine, BOŽE, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana, da nas predaš u ruke Amorejaca da nas unište? Daj Bože da smo bili zadovoljni što smo ostali prebivati s onu stranu Jordana!

8 O Gospodine, što da kažem kad je Izrael okrenuo leđa svoja pred svojim neprijateljima?

9 Jer će za to čuti Kanaanci i svi stanovnici ove zemlje te će nas okružiti i istrijebiti ime naše sa zemlje. A što ćeš ti učiniti za veliko ime svoje?"

Akanov grijeh

10 Nato je GOSPOD rekao Jošui: "Ustani! Zašto ležiš na licu svome?

11 Izrael je sagriješio također su prekršili savez moj koji sam im zapovjedio. Jer su čak i uzeli od prokletog i ukrali i prikrivali pa su *to* čak i stavili među svoje stvari.

12 Stoga se sinovi Izraelovi ne mogu opstati pred svojim neprijateljima, *nego* su okrenuli leđa svoja pred neprijateljima svojim zato što su postali prokleti. Ni ja više neću biti s vama sve dok iz svoje sredine ne uništite ono što je proketo.

13 Ustani! Posveti narod i reci: 'Posvetite se za sutra, jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Proketo je među vama, Izraele; ne možeš opstati pred neprijateljima svojim sve dok ne maknete proketo iz svoje sredine.'

14 Stoga ćete ujutro biti dovođeni po vašim plemenima; i bit će, *da* će pleme koje GOSPOD privede, pristupiti prema porodicama *svojim*, zatim iz porodice koju GOSPOD privede pristupit će prema ukućanima, a ukućani koje GOSPOD privede pristupit će čovjek za čovjekom.

15 I bit će, da će onaj koji je uhvaćen s onim što je proketo, biti ognjem spaljen, on i sve što on ima zato što je prekršio Savez GOSPODNJI i zato što je počinio ludost u Izraelu."

16 Tako je Jošua ustao rano ujutro i doveo Izraela po plemenima njegovim; i bilo je označeno pleme Judino .

17 Zatim je doveo porodice Judine i priveo obitelj Zerahovu. I doveo je obitelj Zerahovu, čovjeka za čovjekom te je označen Zabdija.

18 Tada su bil dovedena njegovi ukućani čovjek za čovjekom, te je označen Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina.

19 Tada je Jošua rekao Akanu: "Sine moj, molim te, proslavi GOSPODA, Boga Izraelova, i priznaj mu i kaži mi sada što si učinio, nemoj *to* skrivati od mene."

20 Nato je Akan odgovorio Jošui te rekao: "Doista, ja sam sagriješio protiv GOSPODA, Boga Izraelova, i ovako i ovako sam učinio:

21 kad sam vidio među plijenom jedan lijep babilonski plašt, i dvije stotine šekela srebra i jednu zlatnu šipku tešku pedeset šekela, tada sam ih poželio pa sam ih uzeo. I evo, sakriveno je u zemlji usred mojeg šatora, i srebro odozdo."

22 I Jošua je poslao glasnike pa su oni otrčali u šator. I gle, *bilo* je skriveno u šatoru njegovom, i srebro odozdo.

23 Zatim su to uzeli iz središta šatora i donesli k Jošui i k svim sinovima Izraelovim te su to položili pred GOSPODA.

24 Tada su Jošua i sav Izrael s njim uzeli Akana, sina Zerahova, i srebro, i plašt i zlatnu šipku, i sinove njegove i kćeri njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i šator njegov i sve što je imao te su ih odveli u dolinu Akor.

25 Zatim je Jošua rekao: "Zašto si na nas svalio nevolju? Neka GOSPOD danas na tebe svali nevolju!" Nato ga je sav Izrael zasuo kamenjem, i *sve* njih je ognjem spalio nakon što su *i* njih zasuli kamenjem.

26 I nad njim su podigli veliku gomilu kamenja, *koja postoji* do današnjeg dana. Tako se GOSPOD okrenuo od žestine svoje srdžbe. Zato se tom mjestu nadjenulo ime Dolina Akor, *koje postoji* do današnjeg dana.

POGLAVLJE 8

Pad Aja

1 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ne boj se i ne daj se zastrašiti! Uzmi sa sobom sve ljude ratnike, te ustani i uzađi na Aj. Pogledaj, predajem ti u ruke ajškoga kralja i njegov narod i grad njegov i zemlju njegovu.

2 A ti učini s Ajem i s kraljem njegovim kao što si učinio s Jerihonom i kraljem njegovim; samo što plijen njegov i stoku njegovu možete uzeti za sebe kao plijen. Postavi zasjedu gradu odostraga."

3 Tako je Jošua ustao i svi ljudi ratnici da uzađu na Aj. A Jošua je izabrao trideset tisuća ljudi, silnih junaka te ih poslao noću;

4 I zapovjedio im je govoreći: "Gle, vi ćete grad vrebati u zasjedi, *baš* gradu odostraga. Ne udaljujte se predaleko od grada, nego svi budite spremni.

5 A ja i sav narod koji *je* sa mnom približit ćemo se gradu; i dogodit će se da ćemo, kad oni izađu protiv nas, mi kao *i* prvi put, pobjeći ispred njih.

6 Jer će oni poći za nama sve dok ih ne odvučemo od grada jer će reći: 'Bježe pred nama kao *i* prvi put, stoga ćemo mi bježati pred njima.'

7 Tada ćete vi ustati iz zasjede i zaposjesti grad: jer će vam ga GOSPOD, Bog vaš, predati u ruke.

8 I bit će, kad osvojite grad, da ćete grad zapaliti ognjem, prema zapovijedi GOSPODNJOJ *to* učinite. Pazite, zapovjedio sam vam."

9 Stoga ih je Jošua otposlao i oni su otišli vrebati u zasjedi te su se smjestili između Betela i Aja, zapadno od Aja. No Jošua je prenoćio tu noć među narodom.

10 I Jošua je ustao rano ujutro i prebrojao narod te je uzašao, on i starješine Izraelove, pred narodom na Aj.

11 Zatim su pošli *baš ljudi* ratnici koji su bili s njim i približili se i došli pred grad te se utaborili sjeverno od Aja. A između njih i Aja *bila je* dolina.

12 I on je uzeo oko pet tisuća ljudi i postavio ih vrebaju u zasjedi između Betela i Aja, gradu sa zapadne strane.

13 I kad su postavili narod, *baš* svu vojsku koja *je bila* sjeverno od grada, i zasjedu svoju na zapadu grada. Jošua je prošao one noći usred doline.

14 I dogodilo se, kad je *sve to* vidio ajški kralj, da su se požurili i ustali rano te su ljudi iz grada izašli u boj protiv Izraela, on i sav narod njegov u određeno vrijeme ispred ravnica. Ali on nije znao da *postoje* oni koji na njega vrebaju u zasjedi iza grada.

15 Tada se je Jošua i sav Izrael prikazao kao da su potučeni pred njima te su *počeli* bježati putem prema pustinji.

16 Zatim je *i* sav narod koji je bio u Aju bio pozvan da zajedno pođu u potjeru za njima. I pošli su u potjeru za Jošuom te su se odvojili od grada.

17 I nije bilo ni jednog muškarca koji je ostao u Aju ili Betelu koji nije otišao za Izraelom. A grad su ostavili otvoren i krenuli u potjeru za Izraelom.

18 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Koplje što ti je u ruci ispruži prema Aju jer ti ga predajem u ruke." I Jošua je ispružio koplje koje je imao u ruci svojoj prema gradu.

19 I čim je on ispružio ruku svoju, oni koji su bili u zasjedi žurno su se digli sa svojeg mjesta te ušli u grad i zauzeli ga pa se požurili i zapalili grad ognjem.

20 A kad su ljudi iz Aja pogledali iza sebe, vidjeli su, gle: dim iz grada dizao se prema nebu. I nisu imali snage pobjeći ni amo ni tamo pa se *i* narod koji je bježao u pustinju okrenuo na progonitelje.

21 I kad je Jošua i sav Izrael vidio da je zasjeda zauzela grad i da se dizao dim iz grada, vratili su se i pogubili ljude iz Aja.

22 A i drugi iz grada izašli su protiv njih, tako da su se i oni našli usred Izraela, neki s jedne strane, a neki s druge strane. Zatim su udarili na njih tako da ni jedan nije ostao živ niti pobjegao.

23 A kralja Aja uhvatili su živog i doveli ga k Jošui.

24 I dogodilo se, kad je Izrael završio pogubljenje svih stanovnika Aja na polju, u pustinji kuda su ih gonili, i kad su svi pali od oštrice mača sve dok nisu bili zatrti, da su se svi Izraelci vratili u Aj te i njega udarili oštricom mača.

25 I bilo je svih onih koji su pali toga dana, i muškaraca i žena, dvanaest tisuća, *baš* svi ljudi iz Aja.

26 Jer Jošua nije povukao ruku svoju kojom je bio ispružio koplje sve dok nije potpuno uništio sve stanovnike Aja.

27 Samo stoku i plijen iz onoga grada Izrael je zaplijenio za sebe prema riječi koju je GOSPOD zapovjedio Jošui.

28 I Jošua je spalio Aj i učinio ga jednom gomilom zauvijek, *baš* pustošju sve do današnjeg dana.

29 A ajskoga kralja objesio na drvo do večeri. I čim je sunce zašlo Jošua je zapovjedio da se njegovo mrtvo tijelo skine s drveta te *da* ga se bace na ulaz gradskih vrata i nabacaju na njega veliku gomilu kamenja, koja stoji sve do današnjeg dana.

Jošua obnavlja savez

30 Tada je Jošua sagradio žrtvenik GOSPODU, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu,

31 kao što je Mojsije, sluga GOSPODNJI zapovjedio sinovima Izraelovim, kao što je zapisano u knjizi Mojsijevog zakona: jedan žrtvenik od cijelih kamenova na koje nitko nije spustio neko željezo. I na njemu su prinostili žrtve paljenice za GOSPODA i žrtvovali žrtve mirotvornice.

32 I ondje na tom kamenju je ispisao prijepis Mojsijevog zakona kojega je zapisao u nazočnosti sinova Izraelovih.

33 Zatim su sav Izrael i starješine njegove, i časnici i suci njegovi stali s jedne i druge strane Kovčega, pred svećenicima Levitima koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEG, kao i *pred* tuđince kao i one koji su se rodili među njima. Polovina njih nasuprot gori Gerizimu, a polovina nasuprot gori Ebalu, kao što je Mojsije sluga GOSPODNJI bio prije zapovijedio; da bi blagoslovili narod Izraelov.

34 I nakon toga on je pročitao svaku riječ zakona, blagoslov i prokletstvo, prema svemu što je zapisano u knjizi zakona.

35 Nije bilo nijedne riječi od svega što je zapovjedio Mojsije koju Jošua nije pročitao pred svom zajednicom Izraelovom i ženama i malenima i tuđincima koji su bili prisni s njima.

POGLAVLJE 9

Gibeonci varaju Izraelce

1 I dogodilo se, kad su o tome čuli svi kraljevi koji *su bili* s ove strane Jordana, u brdima i u dolinama i po svim obalama Velikoga mora nasuprot Libanona: Hetiti i Amorejci, Kanaanci i Perizani, Hivijci i Jebusejci,

2 da su se jednoglasno sakupili zajedno da se bore s Jošui i s Izraelom.

3 A kad su stanovnici Gibeona čuli što je Jošua učinio Jerihonu i Aju,

4 oni su postupili lukavo te su otišli i pričinili se kao poslanici pa uzeli stare vreće na svoje magarce i stare vinske mjehove, i poderane i zakrpane,

5 i staru su i pokrpanu obuću *obuli* na svoje noge i *odjenuli* staru odjeću na sebe. A sav kruh, koji im je bio za zalihu, bio je suh i razdrobljen.

6 I otišli su do Jošue u tabor kod Gilgala i rekli njemu i ljudima Izraelcima: "Dolazimo iz daleke zemlje, stoga sada sklopite pakt s nama."

7 Nato su ljudi Izraelci rekli Hivijcima: "Možda vi živite među nama? Kako ćemo onda sklopiti pakt s vama?"

8 A oni su rekli Jošui: "Mi *smo* sluge tvoje!" Nato im je Jošua rekao: "Tko *ste* vi i odakle dolazite?"

9 A oni su mu rekli: "Iz jako daleke zemlje dolaze sluge tvoje zbog imena GOSPODA, Boga tvojega: jer smo čuli glas o njemu i sve što je učinio u Egiptu,

10 i sve ono što je učinio dvojici kraljeva amorejskih koji *su bili* s one strane Jordana, Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju bašanskom koji *je bio* u Aštarotu.

11 Zato su nam naše starješine i svi stanovnici naše zemlje rekli govoreći: 'Uzmite sa sobom namirnice za put i pođite im u susret te im recite: Mi *smo* sluge vaše, stoga sada sklopite pakt s nama.'

12 Evo našega kruha: vrućega smo uzeli za zalihu iz domova naših u dan kada smo izašli da krenemo k vama, a sada gle, on je suh i razdrobljen.

13 A ovi su vinski mjehovi koji *su kad* smo ih napunili *bili* novi, a gle, poderali su se; i ovo je odjeća naša i obuća naša koja je postala stara zbog jako dugog puta."

14 I ljudi su uzeli od njihovih namirnica, ali nisu zatražili *savjet* iz usta GOSPODNJIH.

15 Zatim je Jošua dogovorio mir s njima i sklopio pakt s njima da ih ostavi žive. I knezovi zajednice su im se zakleli.

16 I dogodilo se nakon isteka tri dana pošto su s njima sklopili pakt, da su čuli kako su oni njihovi susjedi, i *da* oni žive među njih.

17 Tada su sinovi Izraelovi otputovali te su trećeg dana došli u njihove gradove. A njihovi gradovi *su bili* Gibeon, i Kefira, i Beerot i Kirjatjearim.

18 Ali sinovi Izraelovi ih nisu udarili, zato što su im se knezovi zajednice bili zakleli GOSPODOM, Bogom Izraelovim. I sva je zajednica mrmljala protiv knezova.

19 No svi knezovi su rekli svoj zajednici: "Mi smo im se zakleli GOSPODOM, Bogom Izraelovim, stoga ih sada ne smijemo dirati.

20 Ovo ćemo učiniti s njima: dopustit ćemo im da žive, da nad nama ne bi bio gnjev zbog zakletve kojom smo im se zakleli."

21 Zatim su im knezovi rekli: "Neka žive, ali neka budu drvosječe i vodonoše svoj zajednici, kako su im knezovi obećali."

22 Tada ih je Jošua pozvao i rekao im govoreći: "Zašto ste nas prevarili govoreći: 'Mi smo jako daleko od vas', kad vi živite među nama?"

23 Stoga *ste* sada vi prokleti i nitko od vas nikada neće biti oslobođen od ropstva: i bit ćete drvosječe i vodonoše za Dom Boga mojega."

24 Nato su oni odgovorili Jošui i rekli: "Zato što je slugama tvojim bilo jasno rečeno kako je GOSPOD, Bog tvoj, zapovjedio Mojsiju, sluzi svome, da vam podari svu ovu zemlju i da uništi ispred vas sve stanovnike ove zemlje; stoga smo se jako uplašili za svoje živote zbog vas pa smo ovako učinili.

25 A sada *smo*, evo, u tvojim rukama: učini s nama što ti se čini dobro i pravo, *to* učini."

26 A on im je tako učinio te ih je izbavio iz ruku sinova Izraelovih te ih nisu pogubili.

27 I toga dana postavio ih je Jošua da budu drvosječe i vodonoše za zajednicu i za žrtvenik GOSPODNJI baš na mjestu koje on izabere, sve do današnjeg dana.

POGLAVLJE 10

Sunce je zastalo

1 I dogodilo se, kad je jeruzalemski kralj Adonisedek čuo kako je Jošua zauzeo Aj i potpuno ga uništio kao što je učinio s Jerihonom i njegovim kraljem, tako je učinio i s Ajom i njegovim kraljem, i kako su stanovnici Gibeona sklopili mir s Izraelom i ostali među njima,

2 da se jako uplašio, jer je Gibeon bio veliki grad, kao jedan od kraljevskih gradova, i zato što je bio veći od Aja, a svi njegovi ljudi *bili su* moćnici.

3 Zato je jeruzalemski kralj Adonisedek poručio Hohamu, kralju hebronskom, i Piramu, kralju jarmutskom i Jafiji, kralju lakiškom i Debiru, kralju eglonskom, govoreći:

4 "Uzađite k meni i pomozite mi da udarimo na Gibeon, jer je sklopio mir s Jošuiom i sa sinovima Izraelovim!"

5 Stoga su se petorica kraljeva amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj hebronski, kralj jarmutski, kralj lakiški i kralj eglonski, udružili zajedno i uzašli; oni i sva njihova vojska i utaborili su se pred Gibeonom te su zaratili protiv njega.

6 Nato su ljudi Gibeonci poručili Jošui u tabor kod Gilgala govoreći: "Ne skidaj ruku svoju sa slugu svojih. Žurno uzađi k nama i spasi nas i pomoz nam, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji žive u gorju."

7 Tako je Jošua pošao iz Gilgala, on i svi njegovi ljudi ratnici s njime, sve silni junaci.

8 A GOSPOD je rekao Jošui: "Ne boj se ih, jer sam ih ja predao u ruke tvoje i nijedan od njih neće opstati pred tobom."

9 Stoga je Jošua odjednom krenuo na njih, i svu je noć išao iz Gilgala.

10 I GOSPOD ih je rastjerao pred Izraelom, te su ih kod Gibeona pobili velikim

pokoljem i gonili su ih cijelim putem što uzlazi u Bethoron te su ih udarali sve do Azeke i do Makede.

11 I dogodilo se, dok su bježali pred Izraelom, a bili su na padini prema Bethoronu, da je GOSPOD s neba na njih bacao veliko kamenje sve do Azeke te su ginuli; više je bilo onih koji su poginuli od kamene tuče nego onih koje su sinovi Izraelovi pogubili mačem.

12 Tada je Jošua progovorio GOSPODU, u dan kada je GOSPOD izručio Amorejce pred sinove Izraelove, te je rekao pred očima Izraela: "Stani ti, Sunce, iznad Gibeona, i ti Mjeseče, u dolini Ajalon!"

13 I sunce je stalo i mjesec se zaustavio sve dok se narod nije osvetio neprijateljima svojim. Nije li to zapisano u Jašarovoju knjizi? Tako je sunce stajalo nasred neba i nije žurilo zači gotovo cijeli dan.

14 I nije bilo dana poput toga ni prije njega ni poslije njega, da je GOSPOD poslušao glas čovječji. Jer se GOSPOD borio za Izrael.

15 Zatim se je Jošua i sav Izrael s njim vratio u tabor kod Gilgala.

Pogubljeno pet amorejskih kraljeva

16 No ona su petorica kraljeva pobjegla te su se sakrili u špilju kod Makede.

17 A Jošui je bilo dojavljeno govoreći: "Pronađena su petorica kraljeva sakrivena u špilji kod Makede."

18 Nato je Jošua rekao: "Dokotrljajte veliko kamenje na otvor špilje i postavite ljude uz nju da ih čuvaju.

19 A vi se ne zaustavljajte, nego gonite svoje neprijatelje i udarite na njih sa začelja; ne dopustite im da uđu u svoje gradove, jer ih je GOSPOD, Bog vaš, predao u vaše ruke."

20 I dogodilo se, kad su Jošua i sinovi Izraelovi završili pogubljavati tim jako velikim pokoljem, dok ih nisu zatrli, da je ostatak od njih koji je preostao ušao u utvrđene gradove.

21 I sav se je narod vratio u miru k Jošui u tabor u Makedi. Nitko nije pomaknuo svoj jezik protiv bilo koga od sinova Izraelovih.

22 Tada je Jošua rekao: "Otvorite ulaz u špilju i izvedite mi iz špilje onu petoricu kraljeva."

23 I učinili su tako, izveli su k njemu iz špilje onu petoricu kraljeva: kralja jeruzalemskoga, kralja hebronskoga, kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja eglonskog.

24 I dogodilo se, kad su te kraljeve izveli k Jošui, da je Jošua pozvao sve ljude Izraelce te rekao zapovjednicima ratnika koji su išli s njim: "Pridite! Stavite noge svoje na vratove ovih kraljeva!" I oni su prišli i stavili svoje noge na njihove vratove.

25 Zatim im je Jošua rekao: "Ne bojte se i ne dajte se zastrašiti! Budite jaki i odvažni, jer će ovako GOSPOD učiniti svim vašim neprijateljima protiv kojih se vi budete borili."

26 I nakon toga ih Jošua udario i pogubio te ih je objesio na pet stabala; i ostali su visjeti na stablima do večeri.

27 I dogodilo se, u vrijeme zalaska sunca da je Jošua zapovjedio te su ih skinuli sa stabla i bacili u onu špilju u koju su se bili sakrili pa su na otvor špilje navalili veliko kamenje, koje je ostalo sve baš do današnjeg dana.

28 I onoga dana Jošua je zauzeo Makedu: udario je oštricom mača, a kralja njegovog je potpuno uništio, njih i svaku dušu koja je bila u njoj. Nikoga nije ostavio na životu, a kralju makedskom učinio je kao što je učinio kralju jerihonskom.

Osvajanje južnog Kanana

29 Zatim je Jošua i sav Izrael s njime otišao iz Makede u Libnu pa je zaratio protiv Libne.

30 A GOSPOD je i nju izručio i kralja njezina u ruke Izraelu, i on ju je udario oštricom mača i sve duše koje su bile u njoj; nikoga u njoj nije ostavio na životu, a kralju njezinome učinio je kao i kralju jerihonskom.

31 Zatim je Jošua, i sav Izrael s njime, otišao iz Libne u Lakiš, te se utaborio nasuprot njega i zaratio protiv njega.

32 I GOSPOD je predao Lakiš u ruke Izraela, koji ga je zauzeo drugog dana: i

udario ga je oštricom mača, i sve duše koje su bile u njemu, sve onako kako su učinili s Libnom.

33 Tada je Horam, kralj gezerski uzašao da pomogne Lakišu, no Jošua je udario i njega i narod njegov tako da nije nikoga ostavio na životu.

34 Zatim je Jošua i sav Izrael s njime otišao iz Lakiša u Eglon te su se utaborili nasuprot njemu i zaratili protiv njega.

35 I zauzeli su ga na taj dan i potukli ga oštricom mača, i sve duše koje su bile u njemu potpuno je uništio toga dana, sve onako kako je učinio s Lakišem.

36 Zatim je Jošua i sav Izrael s njime uzašao iz Eglona u Hebron i zaratili su protiv njega.

37 I zauzeli su ga, i potukli ga oštricom mača, i kralja njegovog i sve gradove njegove, i sve duše koje *su bile* u njemu; nikoga nije ostavio na životu sve onako kako je učinio s Eglonom. Ali ga je potpuno uništio i sve duše koje *su bile* u njemu.

38 Tada se Jošua i sav Izrael s njime vratio prema Debir te su zaratili protiv njega.

39 I zauzeli su ga i kralja njegova i sve gradove njegove; potukli su ga oštricom mača i potpuno uništili sve duše koje *su bile* u njemu. Nikoga nije ostavio na životu kako je učinio s Hebronom tako je učinio s Debirom, i s kraljem njegovim; kako je učinio i s Libnom i kraljem njezinim.

40 Tako je Jošua potukao svu tu Brdsku zemlju i Južnu i Dolinsku i Izvorsku, i sve njihove kraljeve. Nikoga nije ostavio na životu, nego je potpuno uništio sve što je disalo, kako je zapovjedio GOSPOD, Bog Izraelov.

41 I Jošua ih je potukao sve od Kadešbarnee do Gaze i svu zemlju gošensku pa sve do Gibeona.

42 I sve one kraljeve i zemlje njihove zauzeo je Jošua ujedanput, zato što se GOSPOD, Bog Izraelov borio za Izraela.

43 Tada se Jošua i sav Izrael s njime vratio u tabor kod Gilgala.

Osvajanje sjevernog Kanana

1 I dogodilo se, kad je sve to čuo Jabin, kralj hasorski, da je poručio Jobabu, kralju madonskomu, i kralju šimromskome, i kralju akšafskomu,

2 i kraljevima koji *su bili* na sjeveru gorja, i u ravnicama južno od Kinerota, i u dolini, i na granicama dorskim na zapadu;

3 i Kanaancima na istoku i zapadu, te Amorejcima i Hetitima i Perizanima i Jebusejcima u gorama i Hivijcima pod Hermonom u zemlji mispanskoj.

4 I oni su izašli, oni i sve vojske njihove s njima, mnogo naroda baš kao što *je* mnoštva pijeska na obali morskoj, s jako puno konja i bojnih kola.

5 I kad su se svi ti kraljevi sastali zajedno, pošli su i utaborili se zajedno kod Meromskih voda da se bore protiv Izraela.

6 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ne boj se ih, jer sutra u ovo vrijeme ja ću ih pogubljene sve izručiti pred Izraela; ti im konje osakati, a bojna kola im ognjem spali!"

7 Tako je Jošua odjednom pošao protiv njih i svi ratnici s njime, na Meromske vode te su napali na njih.

8 I GOSPOD ih je predao u ruke Izraelu koji ih je potukao i protjerao ih do Sidona velikog i do Misrefotmaima i do doline Mispe na istoku; i udarali su ih sve dok od njih nitko nije ostao na životu.

9 A Jošua je s njima učinio kako mu je GOSPOD naložio: konje im je osakatio, a bojna kola im je ognjem spalio.

10 I u to vrijeme Jošua se vratio i zauzeo Hasor, a kralja njegovog mačem je potukao. Jer je Hasor nekada bio glava svima onim kraljevstvima.

11 I oštricom mača pobili su svaku dušu koje *je bila* u njemu. Potpuno su *ih* uništili, nije ostalo ništa što diše. A Hasor je ognjem spalio.

12 I sve gradove onih kraljeva i sve njihove kraljeve, Jošua je zauzeo te ih pobio oštricom mača, potpuno ih je uništio kao što je zapovjedio Mojsije, sluga GOSPODNJI.

13 No *što se tiče* gradova koji su i dalje stajali u svojoj snazi Izrael nije spalio

nijednog od njih, osim jedino Hasora, *kojega* je spalio Jošua.

14 I sav plijen iz tih gradova i stoku, sinovi Izraelovi su uzeli kao plijen za sebe, a svakog čovjeka potukli su oštricom mača, sve dok ih nisu uništili i nisu ostavili ništa što diše.

15 Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju sluzi svome, tako je Mojsije zapovjedio Jošui, a Jošua je tako i učinio; nije izostavio ništa od svega što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

16 Tako je Jošua zauzeo svu onu zemlju: brda, i sav južni kraj i svu zemlju gošensku i dolini i ravnice i Izraelovo gorje i dolinu njegovu,

17 *sve* od gore Halak, što se diže prema Seiru, pa sve do Baalgada u libanonskoj dolini podno gore Hermon. I zarobio je sve njihove kraljeve te ih potukao i pogubio.

18 Jošua je dugo vremena vodio rat s svim tim kraljevima.

19 Nije bilo ni jednoga grada koji je sklopio mir sa sinovima Izraelovim, osim Hivijaca, stanovnika Gibeona: sve *druge* zauzeli su bitkom.

20 Jer je to bilo od GOSPODA da im je otvrdnuo srca kako bi izašli u boj protiv Izraela, da ih on potpuno uništi, *i* da za njih ne bi imali naklonosti, nego da ih uništi, kao što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

21 I u ono vrijeme došao je Jošua i istrijebio Anakovce iz gorja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba, i iz svega gorja Judina i iz svega gorja Izraelova: Jošua ih je potpuno uništio s njihovim gradovima.

22 Nijedan Anakovac nije ostao u zemlji sinova Izraelovih. Ostali su samo u Gazi, u Gat i Ašdodu.

23 Tako je Jošua zauzeo svu zemlju prema svemu što je GOSPOD rekao Mojsiju, te ju je Jošua dao u baštinu Izraelu prema njihovoj podjeli, po plemenima njihovim. I zemlja je počivala od rata.

POGLAVLJE 12

Kraljeve koje je porazio Mojsije

1 A ovo su kraljevi zemaljski koje su potukli sinovi Izraelovi i zaposjeli njihovu zemlju s onu stranu Jordana prema sunčevom izlasku, od rijeke Arnona do gore Hermona, i svu ravnice na istoku:

2 Sihon, kralj amorejski, koji je živio u Hešbonu *i* vladao od Aroera, što je na obali rijeke Arnon, i to od sredine te rijeke i od polovine Gileada pa sve do rijeke Jaboka, *gdje je* granica od sinova Amonovih;

3 *i* od ravnice do Kinerotskog mora na istoku pa do mora uz ravnice, *čak i* do Slanog mora na istoku putem prema Betješimotu; *i dalje* od juga do podno Ašdotpisge.

4 Zatim područje Oga, kralja bašanskoga, koji je bio ostatak divova koji su živjeli kod Aštarota i kod Edreje.

5 A vladao je gorom Hermonom i Salkom, i cijelim Bašanom sve do granice Gešurovaca i Maakatovaca te polovinom Gileada *do* granice Sihona, kralja hešbonskoga.

6 Njih su Mojsije, sluga GOSPODNJI i sinovi Izraelovi potukli; *i* predao je Mojsije, sluga GOSPODNJI nju u posjed Rubenovcima i Gadovcima te polovini plemena Manašeova.

Kraljeve koje je porazio Jošua

7 A ovo *su* kraljevi zemaljski koje su Jošua i sinovi Izraelovi potukli s ove strane Jordana na zapadu, od Baalgada u libanonskoj dolini pa sve do gore Halaka, što se diže prema Seiru, a koju je Jošua predao u posjed plemenima Izraelovim prema njihovim dijelovima,

8 u gorju, *i* u dolinama *i* u ravnicama *i* po izvorima, *i* u pustinji te u južnom kraju, *zemlju* Hetita, Amorejaca *i* Kanaanaca, Perizana, Hivijaca *i* Jebusejaca:

9 jerihonski kralj, jedan; kralj Aja koji *je* pored Betela, jedan;

10 jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj, jedan;

11 jarmutski kralj, jedan; lakiški kralj, jedan;

12 eglonski kralj, jedan; gezerski kralj, jedan;

13 debirski kralj, jedan; gederski kralj, jedan;

14 hormski kralj, jedan; aradski kralj, jedan;
 15 kralj libnanski, jedan; adulamski kralj, jedan;
 16 makedski kralj, jedan; betelski kralj, jedan;
 17 tapuaški kralj, jedan; heferski kralj, jedan;
 18 afečki kralj, jedan; lašaronski kralj, jedan;
 19 madonski kralj, jedan; hasorski kralj, jedan;
 20 šimronmeronski kralj, jedan; ahšafski kralj, jedan;
 21 taanački kralj, jedan; megidski kralj, jedan;
 22 kedeški kralj, jedan; jokneamski kralj iz Karmela, jedan;
 23 dorski kralj u pokrajini dorskoj, jedan; kralj naroda gilgalskog, jedan;
 24 tirški kralj, jedan. Svega trideset i jedan kralj.

POGLAVLJE 13

Zemlja koju još treba osvojiti

1 A Jošua je bio ostario *i bio* u poodmaklim godinama. I GOSPOD mu je rekao: "Ti si ostario i u poodmaklim godinama, a preostalo je još jako mnogo zemlje da se zaposjedne.
 2 Ovo je zemlja koja je još preostala: sve pokrajine filistejske i sve gešurske;
 3 od Sihora, koji *je* pred Egiptom, pa sve do granice Ekrona na sjeveru, koja se računa za *područje* Kanaanca; pet velikaša filistejskih: Gažani, Ašdođani, Eškelonjani, Gitijci i Ekronjani; i također Avijci
 4 s juga i sva zemlja kanaanska te Meara koja *je* pored Sidonaca, pa do Afeka i do granica Amorejaca;
 5 zatim zemlja Giblijaca i sav Libanon prema sunčevom izlasku, od Baalgada podno gore Hermona do ulaza u Hamat.
 6 Sve stanovnike brdske zemlje, od Libanona do Misrefotmaima i sve Sidonce, njih ću ja otjerati ispred sinova Izraelovih.

Samo je ti razdijeli ždrijebom Izraelcima u baštinu, kao što sam ti zapovjedio.

7 Stoga sada razdijeli tu zemlju u baštinu deveterima plemenima i polovini plemena Manašeova."

Baština istočno od Jordana

8 S njima su Rubenovci i Gadovci primili svoju baštinu koju im je Mojsije dao preko Jordana, na istoku, *baš* kako im je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI:

9 od Aroera, koji je uz obalu rijeke Arnona, i od grada što je na sredini rijeke, i svu ravnicu medebsku do Dibona;

10 i sve gradove Sihona, kralja amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve do granica sinova Amonovih;

11 i Gilead, i granice Gešurovaca i Maakatovaca, i svu goru Hermon, i sav Bašan do Salke;

12 u Bašanu sve kraljevstvo Oga, koji je vladao u Aštarotu i Edreju, on je ostao od preostalih divova. Jer je njih Mojsije potukao i protjerao ih.

13 Ali sinovi Izraelovi nisu protjerali Gešurovce ni Maakatovce, zato Gešurovci i Maakatovci prebivaju među Izraelcima sve do današnjega dana.

14 Samo plemenu Levijevu nije predao baštine: žrtva ognjena GOSPODU, Bogu Izraelovu, njegova *je* baština, kao što im je rekao.

15 I Mojsije je predao *baštinu* plemenu sinova Rubenovih po njihovim porodicama.

16 A njihovo područje bilo je od Aroera, koji je na obali rijeke Arnona, i grada koji je na sredini rijeke i svu ravnicu kod Medebe;

17 Hešbon i svi njegovi gradovi koji su u ravnici: Dibon i Bamotbaal i Betbaalmeon;

18 i Jahza i Kedemot i Mefaat,

19 i Kirjataim i Sibmu i Zaretšahar na gori kod doline;

20 i Betpeor i Ašdotpisga i Betješimot;

21 i sve gradove u ravnici i sve kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja, koji je vladao u Hešbonu kojega je Mojsije potukao zajedno s knezovima midjanskim: Evija i Rekema, i

Zura i Hura i Rebu, *koji su bili* vojvode Sihonove te živjeli u toj zemlji;

22 I Bileama, sina Beorova, gatara, pogubili su sinovi Izraelovi mačem među onima koje su oni bili pogubili.

23 A granica sinova Rubenovih bio je Jordan sa *svojom* obalom. To je bila baština sinova Rubenovih po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova.

24 Zatim je Mojsije predao *baštinu* plemenu Gadovu, *baš* sinovima Gadovim, po njihovim porodicama.

25 A njihovo područje bilo je: Jazer i svi gradovi gileadski te polovina zemlje sinova Amonovih sve do Aroera što je pred Rabom, 26 i od Hešbona do Ramatmispé i Betonima, i od Mahanaima do granice debirske;

27 a u dolini: Betharam i Betnimra i Sukot i Safon, ostatak kraljevstva Sihona, kralja hešbonskoga; te Jordan s granicom *svojom* sve do ruba Kineretskoga mora, s druge strane Jordana prema istoku.

28 To je baština sinova Gadovih, po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova.

29 Zatim je Mojsije dao *baštinu* polovini plemena Manašeova: i *ovo* je bio *posjed* polovine plemena sinova Manaševih po njegovim porodicama.

30 I njihovo područje bilo je od Mahanaima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i svi gradovi Jairovi koji su u Bašanu, šezdeset gradova.

31 A polovina Gileada, Aštarot i Edrej, gradovi kraljevstva Ogova u Bašanu, *pripali su* sinovima Makira, sina Manašeova, *baš* toj polovini sinova Makirovih po njihovim porodicama.

32 Ovo su *zemlje* koje je Mojsije bio podijelio u baštinu na Moapskim ravninama, s druge strane Jordana, uz Jerihon, prema istoku.

33 No plemenu Levijevu Mojsije nije dao *nikakvu* baštinu: GOSPOD, Bog Izraelov, je baština njihova, kao što im je on sâm rekao.

1 A ovo su *zemlje* koje su baštinili sinovi Izraelovi u zemlji kanaanskoj koju su im podijelili u baštinu svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari očinski po plemenima sinova Izraelovih.

2 Ždrijebom je bila *razdijeljena* baština njihova, kao što je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsija, za devetoro plemena i za polovinu plemena.

3 Jer je Mojsije dao baštinu dvama plemenima i polovini plemena s onu stranu Jordana, no Levitima nije dao baštine među njima.

4 Jer su bila dva plemena sinova Josipovih: Manaše i Efrajim. Stoga oni nisu dali dijela Levitima u zemlji, osim gradove za prebivanje *u njima* s predgrađima njihovim za njihovu stoku i za njihov imetak.

5 Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako su učinili sinovi Izraelovi i razdijelili zemlju.

Kalebov zahtjev i baština

6 Tada su sinovi Judini pristupili k Jošui u Gilgalu, a Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin, rekao mu je: "Ti znaš ono što je GOSPOD rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, u vezi mene i tebe u Kadešbarnei.

7 *Bio sam* četrdeset godina star kad me Mojsije, sluga GOSPODNJI poslao iz Kadešbarnee da uhodim zemlju. I dojavio sam mu riječ kako mi je *bila* na srcu.

8 Ali su braća što su uzašli sa mnom navela srce naroda da utrne, ali sam ja posve slijedio GOSPODA, Boga svojega.

9 I Mojsije se onoga dana zakleo govoreći: 'Zasigurno zemlja kojom je gazila noga tvoja pripast će u baštinu tebi i sinovima tvojim zauvijek, jer si posve slijedio GOSPODA, Boga mojega.'

10 I sada, gle: GOSPOD me sačuvao na životu, kao što je rekao. Ovih četrdeset i pet godina već je *prošlo* otkad je GOSPOD izgovorio ovu riječ Mojsiju, dok su *sinovi* Izraelovi lutali pustinjom; a sada, evo, ja sam danas osamdeset i pet godina star.

11 Još uvijek *ja sam* i danas jak kao što *sam bio* u dan kad me Mojsije poslao; kako mi je

POGLAVLJE 14

Baština zapadno od Jordana

snaga tada *bila*, takva mi *je* i sada snaga za rat, i da izlazim i da ulazim.

12 Stoga, daj mi sada ovo gorje o kojemu je GOSPOD govorio onoga dana. Jer si ti čuo onoga dana kako *su* ondje *bili* Anakovci, i da *su* gradovi *bili* veliki i utvrđeni; ako će biti tako da će GOSPOD biti sa mnom, tada ću ih moći protjerati, kako je GOSPOD rekao."

13 Zatim ga je Jošua blagoslovio i dao Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u baštinu.

14 Hebron je stoga pripao u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu, Kenižaninu, sve do današnjeg dana, zato što je Kaleb posve slijedio GOSPODA, Boga Izraelova.

15 A Hebronu *je* prije *bilo* ime Kirjatarba; *a Arba je bio* velik čovjek među Anakovcima. I zemlja je počinula od rata.

POGLAVLJE 15

Judina baština

1 *Ovo* je bio ždrijeb plemena sinova Judinih, po njihovim porodicama, *baš* prema granici edomske, pustinji Zin na jugu, *bila je* najkrajnjem južnom području.

2 A južna granica bila im je od obale Slanoga mora od zaljeva što gleda na jug;

3 zatim je izlazila k južnoj strani prema Maaleakrabimi te prelazila do Zina i uzlazila na jug do Kadešbarnee i prelazila duž Hezrona. Onda je uzlazila prema Adari te okretala prema Karkai.

4 *Odande* je prelazila prema Azmonu te izlazila na egipatsku rijeku; zatim je izbijala na obalu gdje je bilo more. To neka vam bude južno područje.

5 A istočna granica bila je Slano more sve do ušća Jordana. A sjeverna strana *im je bila* granica kod morskog zaljeva na najkrajnijem dijelu Jordana.

6 Zatim je granica uzlazila u Bethogli te prelazila sjeverno duž Betarabe; onda je granica uzlazila na kamen Bohana, sina Rubenova.

7 Zatim je granica uzlazila prema Debiru od Akorske doline te tako na sjever gledajući prema Gilgalu što *je* ispred Adumimskog

uspona, koji *je* južno od rijeke; onda je granica prelazila prema vodama Enšemeša te izlazila kod Enrogela.

8 Zatim je granica uzlazila po dolini sina Hinoma na južnu stranu Jebusita, to *jest* Jeruzalema. Onda je granica uzlazila na vrh gore što *leži* ispred doline Hinon na zapadu *i koja je* na kraju Doline divova na sjeveru.

9 A s vrha te gore granica je zavijala na izvor vode Neftoah te izlazila prema gradovima u gori Efronu; zatim je granica zavijala k Baali, to *jest* Kirjatjearimu.

10 Onda je granica okretala od Baale na zapad prema gori Seiru te prelazila uzduž do ruba gore Jearima, to *jest* Kesalona, na sjeveru pa se spuštala do Betšemeša i prelazila k Timni.

11 Zatim je granica izlazila na rub Ekrona na sjeveru; onda je granica zavijala prema Šikronu te prelazila duž gore Baale i izlazila na Jabneel; a izlazila je na granicu koja je bila na moru.

12 A zapadna granica *je bila* na Velikom moru s obalom *njezinom*. To *je* područje sinova Judinih unaokolo, po porodicama njihovim.

13 A Kalebu, sin Jefuneovu, dao je dio među sinovima Judinim, prema zapovijedi GOSPODNJOJ Jošui, *i to* grad Arbu, *koji je bio* otac Anakov, a taj *je grad* Hebron.

14 I Kaleb je odande protjerao tri sina Anakova: Šešaja, Ahimana i Talmaja, djecu Anakovu.

15 Zatim je odande uzašao na stanovnike Debira, a Debiru *je* prije *bilo* ime Kirjatsefer.

16 Tada je Kaleb rekao: "Onaj tko potuče Kirjatsefer i zauzme ga, njemu ću dati svoju kćer Aksu za ženu."

17 I zauzeo ga je Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; i on mu je dao svoju kćer Aksu za ženu.

18 I dogodilo se, kad je ona došla *k njemu*, da ga je nagovorila da od oca njezina zatraži polje. I sišla je sa svog magarca, a Kaleb joj je rekao: "Što želiš?"

19 Ona je odgovorila: "Daj mi blagoslov! Jer si mi ti dao zemlju južnu, daj mi i izvore vode." I on joj je dao Gornje izvore i Donje izvore.

20 Ovo *je* baština plemena sinova Judinih po porodicama njihovim.

21 A najkrajnjiji gradovi plemena sinova Judinih, prema edomskoj pokrajini na jugu, bili su: Kabseel i Eder i Jagur;

22 i Kina i Dimona i Adada;

23 i Kedeš i Hasor i Itnan;

24 Zif i Telem i Bealot;

25 i Hasor, Hadata i Keriot i Hezron, to *jest* Hasor,

26 Amam i Šema i Molada;

27 i Hasargada i Hešmon i Betpalet;

28 i Hasaršual i Beeršeba i Bizjotija,

29 Baala i Ijim i Asem;

30 i Eltolad i Kesil i Horma;

31 i Siklag i Madmana i Sansana;

32 i Lebaot i Šilhim, i Ajin, i Rimon: svega dvadeset i devet gradova s njihovim selima.

33 A u dolini: Eštaol i Sora i Ašna;

34 i Zanoah i Enganim i Tapuah i Enam;

35 Jarmut i Adulam, Soko i Azeka;

36 i Šaaraim i Aditaim i Gedera i Gederotaim: četrnaest gradova s njihovim selima.

37 Senan i Hadaša i Migdalgad;

38 i Dilean i Mispe i Jokteel;

39 Lakiš i Boskat i Eglon;

40 i Kabon i Lahmam i Kitliš;

41 i Gederot, Betdagon i Naama i Makeda: šesnaest gradova s njihovim selima.

42 Libna i Eter i Ašan;

43 i Jiftah i Ašna i Nesib;

44 i Keila i Akzib i Mareša: devet gradova s njihovim selima.

45 Ekron s gradićima njegovim i selima njegovim;

46 od Ekrona pa sve do mora, sve što *leži* pokraj Ašdoda, s njihovim selima;

47 Ašdod s gradićima njegovim i selima njegovim, Gaza s njezinim gradićima i selima njezinim sve do Egipatske rijeke i Velikog mora i granicom *njegovom*.

48 A u gorju: Šamir i Jatir i Soko

49 i Dana i Kirjatsana, to *jest* Debir,

50 i Anab i Eštemo i Anim

51 i Gošen i Holon i Gilo: jedanaest gradova s njihovim selima.

52 Arab i Duma i Ešean

53 i Janum i Bettapuah i Afeka,

54 i Humta i Kirjatarba, to *jest* Hebron, i Sior: devet gradova s njihovim selima.

55 Maon, Karmel i Zif i Juta

56 i Jezreel i Jokdeam i Zanoah,

57 Kajin, Gibeaa i Timna: deset gradova s njihovim selima.

58 Halhul, Betzur i Gedor

59 i Maarat i Betanot i Eltekon: šest gradova s njihovim selima.

60 Kirjatbaal, to *jest* Kirjatjearim i Raba: dva grada s njihovim selima.

61 U pustinji: Betaraba, Midin i Sekaka

62 i Nibšan, i Slani grad i Engedi: šest gradova s njihovim selima.

63 Što se tiče Jebusejaca stanovnika Jeruzalema, njih sinovi Judini nisu ih mogli protjerati. Tako su Jebusejci ostali sa sinovima Judinim u Jeruzalemu do današnjeg dana.

POGLAVLJE 16

Efrajimova i Manaševa baština

1 A ždrijebom je sinovima Josipovim dopalo od Jordana kod Jerihona do Jerihonskih voda na istoku pa prema pustinji što se uzdiže od Jerihona širom gore Betel.

2 Zatim se spušta od Betela ka Luzu te prelazi uzduž prema arkijskoj granici do Atarota.

3 Onda se spušta na zapad do jafletskog područja sve do područja Bethorona Donjeg i do Gezera te je odande izlazila na more.

4 Tako su sinovi Josipovi, Manašea i Efrajim, primili svoju baštinu.

5 A granica sinova Efrajimovih po njihovim porodicama bilo je *ova*: i to granica baštine njihove prema istočnoj strani bila je Atarotadara sve do Bethorona Gornjeg.

6 Zatim se granica spuštala prema moru kod Mikmeta na sjevernoj strani i zavijala na istok prema Taanatšilu i prolazila pored njega s istoka prema Janohahu.

7 Zatim se od Janohaha spuštala se u Atarot i Naarat i došla do Jerihona te izbijala na Jordan.

8 Od Tapuaha je granica išla na zapad do rijeke Kane te izbijala ondje na more. To je baština plemena sinova Efrajimovih po njihovim porodicama.

9 A odvojeni gradovi za sinove Efrajime bili su usred baštine sinova Manaševih, svi gradovi s njihovim selima.

10 Ali nisu protjerali Kanaance koji su živjeli u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali među Efrajincima sve do današnjeg dana, te su služili *plaćajući* danak.

POGLAVLJE 17

1 A i plemenu Manašeovo dopao je ždrijeb, jer je on bio prvorođenac Josipov. To jest Makiru, prvorođencu Manašeovu, ocu Gileadovu zato što je on bio ratnik, stoga je imao Gilead i Bašan.

2 A ždrijeb je dopao i ostale sinove Manašeove po njihovim porodicama: sinove Abiezerove i sinove Helekove i sinove Asielove i sinove Šekemove i sinove Heferove i sinove Šemidine. To su bila muška djeca Manašea, sina Josipova, po svojim porodicama.

3 No Selofehad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manašeova, nije imao sinove nego samo kćeri. A ovo su imena kćeri njegovih: Mahla i Noa, Hogla, Milka i Tirsa.

4 I one su došle pred svećenika Eleazara i pred Jošuu, sina Nunova, i pred knezove govoreći: "GOSPOD je zapovjedio Mojsiju da se nama preda baština među našom braćom." Stoga im je po zapovijedi GOSPODNJOJ predao baštinu među braćom njihova oca.

5 Tako je Manašeu dopalo deset dijelova, pored zemlje gileadske i bašanske koje su bile s one strane Jordana,

6 zato što su kćeri Manašeove imale baštinu među njegovim sinovima; a ostali sinovi Manaševih zadobili su zemlju gileadsku.

7 A područje Manašeovo bilo je od Ašera do Mikmete, što leži pred Šekemom; zatim je

granica zavijala na desno prema stanovnicima Entapuaha.

8 A Manaše je zadobio zemlju Tapuah, ali *sâm* Tapuah na granici *pripao je* sinovima Efrajimovim.

9 A to područje je silazilo do rijeke Kane, južno od rijeke. Ovi su gradovi Efrajimovi među gradovima Manašeovim; i područje Manašeovo bilo je na sjevernoj strani od rijeke i izbijalo na more.

10 Južno je bilo Efrajimovo, a na sjeveru je bilo Manašeovo, a more je njegova granica. A na sjeveru se dodirivalo s Ašerom, a na istoku s Isakarom.

11 A u Isakaru i Ašeru Manaše je zadobio Betšean sa svojim gradićima i Jibleam sa svojim naseljima i stanovnike Dora sa svojim naseljima i stanovnike Endora sa svojim naseljima i stanovnike Taanaka sa svojim naseljima i stanovnike Megida sa svojim naseljima; *baš ta* tri područja.

12 Ali sinovi Manaševih nisu mogli protjerati stanovnike tih gradova, zato su Kanaanci mogli prebivati u toj zemlji.

13 I dogodilo se, kad su sinovi Izraelovi ojačali da su Kanaancima nametnuli danak, ali ih nisu potpuno protjerali.

14 Tada su sinovi Josipovi rekli Jošui govoreći: "Zašto si mi dao u baštinu samo jedan ždrijeb i jedan dio, budući da sam ja velik narod koga je GOSPOD dosad blagoslivljao?"

15 Nato im je Jošua odgovorio: "Ako si ti velik narod, tada ti uzadi u šumsku zemlju i iskrči ondje sebi u zemlji Perizana i divova, ako ti je pretijesna gora Efrajim."

16 Tada su sinovi Josipovi rekli: "Ovo brdo nije dovoljno za nas, a svi Kanaanci koji žive u zemlji dolinskoj imaju željezna kola, i oni što su iz Betšeana i gradića njegovih i oni koji su iz Jezreelske doline."

17 Nato je Jošua progovorio domu Josipovu, i to Efrajimu i Manašeu govoreći: "Ti si velik narod i imate silnu snagu; nećeš ti imati samo jedan ždrijeb,

18 nego neka gora bude tvoja. Jer to je šuma pa je ti iskrči te će krajevi njezini biti tvoji. Jer ćeš ti protjerati Kanaance premda imaju željezna kola, i premda su oni jaki."

POGLAVLJE 18

Baština ostatka zemlje

1 Zatim se je sva zajednica sinova Izraelovih sakupila u Šilu i ondje postavila Šator sastanka. A zemlja pred njima bila je pokorena.

2 No ostalo je među sinovima Izraelovim sedam plemena koja još nisu primila svoju baštinu.

3 Tada je Jošua rekao sinovima Izraelovim: "Dokle ćete vi oklijevati da pođete i zaposjednete zemlju koju vam je dao GOSPOD, Bog očeva vaših?"

4 Izaberite između sebe tri čovjeka iz *svakoga* plemena, a ja ću ih poslati da ustanu i prođu zemljom te je popišu prema baštini svojoj. Tada neka *ponovo* dođu k meni.

5 I neka je razdijele na sedam dijelova. Juda neka ostane na svome području na jugu, a dom Josipov neka ostane na svome području na sjeveru.

6 Stoga vi popišite zemlju *na* sedam dijelova i donesite *popis* ovamo k meni da mogu za vas baciti ždrijeb ovdje pred GOSPODOM, Bogom našim.

7 No Leviti neće imati dijela među vama jer je svećeništvo GOSPODNJE njihova baština; a Gad i Ruben i polovina plemena Manašeova primili su svoju baštinu s one strane Jordana na istoku, *onu* koju im je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI."

8 Zatim su ti ljudi ustali i pošli, a Jošua je naložio onima koji su pošli popisati zemlju govoreći: "Idite i prohodajte zemlju te je popišite, pa ponovno dođite k meni da mogu baciti ždrijeb ovdje pred GOSPODOM u Šilu."

9 Tada su ti ljudi otišli i prošli zemljom te su je popisali u knjigu, po gradovima u sedam dijelova, pa su ponovno došli k Jošui u tabor u Šilu.

10 Zatim je Jošua bacio za njih ždrijeb u Šilu pred GOSPODOM i ondje je Jošua razdijelio zemlju sinovima Izraelovim po njihovim dijelovima.

Benjaminova baština

11 I ždrijeb je izašao na pleme sinova Benjaminovih po njihovim porodicama: i proizašlo je da je područje njihovog ždrijeba između sinova Judinih i sinova Josipovih.

12 A granica na sjevernoj strani bila je od Jordana; onda je granica uzlazila prema obronku Jerihona na sjevernoj strani te uzlazila kroz gorje na zapadu, a izbijala je kod Betavenske pustinje.

13 Zatim je granica odande prelazila prema Luzu, ka južnoj strani Luza, to *jest* Betela prema jugu; onda se je granica spuštala u Atarotadar, pokraj brda koje *leži* na južnoj strani Donjeg Bethorona.

14 Zatim je granica zavijala *odande* te okruživala rub mora na jugu, od brda koje *leži* ispred Bethorona na jugu; a izbijala je kod Kirjatbaala, to *jest* Kirjatjearima, grada sinova Judinih. To *je bila* zapadna strana.

15 A južna *je* strana *bila* od završetka Kirjatjearima, pa je granica izlazila na zapad te išla prema izvoru vode Neftoahu;

16 Onda se granica spuštala do završetka gore što *leži* ispred doline sina Hinoma, koja je u dolini divova na sjeveru, te je silazila u dolinu Hinom prema Jebusejskoj strani na jug te sišla do Enrogela.

17 Zatim je zavijala od sjevera te izlazila na Enšemeš i išla prema Gelilotu, koji je nasuprot Adumimskom usponu. Onda je silazila ka kamenu Bohana, sina Rubenova.

18 I prolazila je obronkom nasuprot Arabe na sjeveru te silazila do Arabe.

19 Zatim je granica prolazila ka obronku Bethogle na sjeveru te su krajevi granice bili se kod sjevernog zaljeva Slanog mora, na južnom kraju Jordana. To *je bilo* južno područje.

20 A s istočne strane granica je bio Jordan. To *je bila* baština sinova Benjaminovih, s njihovim područjima unaokolo po porodicama njihovim.

21 A gradovi plemena sinova Benjaminovih po porodicama njihovim bili su: Jerihon i Bethogla i dolina Kesis;

22 i Betaraba i Semaraim i Betel;

23 i Avim i Para i Ofra;

24 i Kefarhaamona i Ofni i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima.

25 i Gibeon i Rama i Beerot

26 i Misper i Kefira i Mosa
 27 i Rekem i Irpeel i Tarala;
 28 i Sela i Elef i Jebusi, to *jest* Jeruzalem, Gibeat i Kirjat: četrnaest gradova s njihovim selima. To *je* baština sinova Benjaminovih po porodicama njihovim.

POGLAVLJE 19

Šimunova baština

1 Zatim je drugi ždrijeb izašao za Šimuna, *baš* za pleme sinova Šimunovih po porodicama njihovim: a njihova baština bila je usred baštine sinova Judinih.
 2 I njih je dopala u baštinu njihovu: Beeršeba ili Šeba i Molada;
 3 i Hasaršual i Bala i Asem;
 4 i Eltolad i Betul i Horma,
 5 i Siklag i Betmarkabot i Hasarsusa,
 6 i Betlebaot i Šaruhen: trinaest gradova i njihova sela.
 7 Ajin, Remon i Eter i Ašan: četiri grada i njihova sela.
 8 I sva sela što *su bila* unaokolo tih gradova, do Baalatbeera, *to je* Ramat južni. To je baština plemena sinova Šimunovih po porodicama njihovim.
 9 Baština sinova Šimunovih *bila je* od dijela sinova Judinih, jer je dio sinova Judinih bio prevelik za njih. Stoga su sinovi Šimunovi dobili baštinu unutar njihove baštine.

Zebulonova baština

10 Onda je treći ždrijeb izašao za sinove Zebulonove po porodicama njihovim: a granica njihove baštine bila je do Sarida.
 11 Zatim je granica njihova uzlazila prema moru i Marali i dopirala do Dabešeta te dosezala do rijeke koji *je* ispred Jokneama.
 12 A od Sarida je okretala istočno prema sunčevom izlasku sve do granice Kislottabora te je izlazila na Daberat i uzlazila do Jafije.
 13 Zatim se odande pružala na istok, na Gitahefer, na Itakasin pa izlazila na Remonmetaor prema Nei.

14 Onda je granica obilazila sa sjeverne strane do Hanatona, a krajevi njezini su u dolini Jiftaelu:

15 *gdje su* i Katat i Nahalal i Šimron i Idala i Betlehem: dvanaest gradova s njihovim selima.

16 To *je* baština sinova Zebulunovih po porodicama njihovim: ovi gradovi s njihovim selima.

Isakarova baština

17 A četvrti je ždrijeb izašao za Isakara, za sinove Isakarove po njihovim porodicama.
 18 A granica im *je bila*: Jezreel i Kesulot i Šunem
 19 i Hafaraim i Šion i Anaharat
 20 i Rabit i Kišjon i Abes
 21 i Remet i Enganim i Enhada i Betpases.
 22 Zatim je granica dosezala do Tabora i Šahasime i Betšemeša; a krajevi granica bili su kod Jordana: šesnaest gradova s njihovim selima.
 23 To *je* baština plemena sinova Isakarovih po porodicama njihovim, gradovi i sela njihova.

Ašerova baština

24 Zatim je peti ždrijeb izašao za pleme sinova Ašerovih po njihovim porodicama.
 25 A njihova granica bila je: Helkat i Hali i Beten i Akšaf
 26 i Alamelek i Amad i Mišeal. Na zapadu je dosezala do Karmela i do Šihorlibnata.
 27 Zatim je okretala prema sunčevom izlasku do Betdagona i dosezala do Zebuluna i do doline Jiftahela i prema sjevernoj strani Betemeka i Neielu te je slijeva izlazila na Kabul
 28 i Hebron i Rehob i Hamon i Kanu sve do Sidona velikog.
 29 A *tada* je to područje zaokretalo prema Rami i do utvrđenog grada Tira te je to područje zaokretalo prema Hosi pa su krajevi njegov na moru u području kod Akziba:
 30 *gdje su* također i Uma i Afek i Rehob: dvadeset i dva grada s njihovim selima.

31 To *je* baština plemena sinova Ašerovih po porodicama njihovim: ovi gradovi s njihovim selima.

Naftalijeva baština

32 Šesti ždrijeb izašao je za sinove Naftalijeve, *baš* za sinove Naftalijeve po njihovim porodicama.

33 A njihovo područje bilo je od Helefa, od Alona kod Saananima i Adami, Nekeba i Jabneela do Lakuma; a krajevi njihovi su kod Jordana.

34 A *tada* je to područje zaokretalo na zapad ka Aznottaboru i izlazilo odande prema Hukoku pa dosezalo do Zebuluna na južnoj strani, a na zapadnoj strani dosezalo je do Ašera i do Jude iznad Jordana prema sunčevom izlasku.

35 A utvrđeni gradovi *su*: Sidim, Ser i Hamat i Rakat i Kineret

36 i Adama i Rama i Hasor,

37 i Kedeš i Edrea i Enhasor;

38 i Iron i Migdalel, Horem i Betanat i Betšemeš: devetnaest gradova s njihovim selima.

39 To *je* baština plemena sinova Naftalijevih po porodicama njihovim, gradovi i njihova sela.

Danova baština

40 I izašao je sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim.

41 A područje baštine njihove bilo je: Sora i Eštaol i Iršemeš

42 i Šaalabin i Ajalon i Jetla

43 i Elon i Timnata i Ekron

44 i Elteke i Gibeton i Baalat

45 i Jehud i Beneberak i Gatrimon

46 i Mejarkon i Rakon s područjem ispred Jafe.

47 Ali područje sinova Danovih ispalo je *premalo* za njih; stoga su sinovi Danovi uzašli da se bore protiv Lešema te su ga zauzeli i udarili ga oštricom mača i zaposjeli ga pa se nastanili u njemu. I Lešem su prozvali Dan, po imenu Dana, oca svoga.

48 To *je* baština plemena sinova Danovih po porodicama njihovim, ovi gradovi i sela njihova.

Jošua baština

49 A kad su završili razdiobu zemlje u baštinu po njihovim područjima, sinovi Izraelovi dali su baštinu Jošui, sinu Nunovu, u svojoj sredini.

50 Po riječi GOSPODNJOJ dali su mu grad koji je zatražio: *baš* Timnatserah u Efrajimovoj gori. I on je sagradio taj grad i nastanio se u njemu.

51 To su baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari očinskih plemena sinova Izraelovih ždrijebom su podijelili u baštinu u Šilu, pred GOSPODOM, na vratima Šatora sastanka. Tako su završili razdiobu zemlje.

POGLAVLJE 20

Gradovi utočišta

1 GOSPOD je također progovorio Jošui govoreći:

2 "Kaži sinovima Izraelovim govoreći: 'Odredite sebi gradove za utočišta za koje sam vam govorio po ruci Mojsijevoj,

3 da bi ubojica, koji ubije *neku* osobu nehotice i nesvjesno, mogao pobjeći onamo i neka vam oni budu utočišta od krvnoga osvetnika.

4 A kad onaj koji bježi u jedan od tih gradova, neka stane na ulaz gradskih vratiju i neka objavi svoj slučaj na uši starješinama onoga grada. Oni neka ga prime k sebi u grad i daju mu mjesto da može prebivati među njima.

5 A ako ga krvni osvetnik bude progonio, onda neka ne izručuju ubojicu u njegove ruke zato što je nesvjesno zatukao bližnjega svoga i nije ga otprije mrzio.

6 I neka živi u tom gradu sve dok ne stane pred zajednicu na sud *i* do smrti velikoga svećenika koji bude u one dane. Tada neka se ubojica vrati i ode u svoj grad i dom svoj, u grad iz kojega je pobjegao.' "

7 I odredili su Kedeš u Galileji, u gori Naftalijevoj, i Šekem u gori Efrajimovoj, i Kirjatarbu, to *jest* Hebron, u gori Judinoj.

8 A s druge strane Jordana, istočno od Jerihona, odredili su Beser u pustinji, povrh ravnice plemena Rubenova, i Ramot u Gileadu od plemena Gadova, i Golan u Bašanu od plemena Manašeova.

9 To su bili gradovi određeni za sve sinove Izraelove i za tuđinca koji boravi među njima, da onamo može pobjeći svaki koji nehotice ubije *neku* osobu te ne pogine od ruke krvnog osvetnika sve dok ne stane pred zajednicu.

POGLAVLJE 21

Gradovi i pašnjaci dodijeljeni Levitima

1 Tada su Levitski glavari očinski pristupili k svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i glavarima očinskih plemena sinova Izraelovih.

2 I progovorili su im u Šilu, u zemlji kanaanskoj govoreći: "GOSPOD je zapovjedio po ruci Mojsijevoj da nam se daju gradovi gdje ćemo se nastaniti i predgrađa njihova za našu stoku."

3 Zatim su sinovi Izraelovi dali Levitima od svoje baštine, po zapovijedi GOSPODNJOJ, ove gradove i predgrađa njihova.

4 I ždrijeb je izašao za porodice Kohatovaca. I sinovima svećenika Arona, *koji su bili* od Levita dopalo je žrijebom trinaest gradova od plemena Judina i od plemena Šimunova i od plemena Benjaminova.

5 A ostalim sinovima Kohatovim *dopalo je* ždrijebom deset gradova od porodica plemena Efrajimova i plemena Danova i polovine plemena Manašeova.

6 I sinovima Geršonovim dopalo je ždrijebom trinaest gradova od porodica plemena Isakarova i plemena Ašerova i plemena Naftalijeva i od polovine plemena Manašeova u Bašanu.

7 Sinovima Merarijevim po njihovim porodicama *dopalo je* dvanaest gradova od plemena Rubenova i plemena Gadova i plemena Zebulunova.

8 Tako su sinovi Izraelovi ždrijebom podarili Levitima te gradove s predgrađima njihovim, kako je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsijevoj.

9 A od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Šimunovih podarili su *im* ove gradove koji se *ovdje* navode poimence:

10 ono što je dopalo sinovima Aronovim *pošto* su porodice Kehatovaca koje *su bili* sinovi Levijevi, jer je prvi ždrijeb bio za njih.

11 I podarili su im grad Arbu koji je otac Anakov, to *jest grad* Hebron, na brdu *zemlje* Judine, s predgrađima unaokolo njega.

12 Ali polja toga grada i sela njegova podarili su u posjed Kalebu, sinu Jefuneovu.

13 Tako su sinovima svećenika Arona podarili Hebron s njegovim predgrađima, *da bude* grad za utočište za ubojicu, te Libnu s njezinim predgrađima

14 i Jatir s njegovim predgrađima i Eštemou s njezinim predgrađima

15 i Holon s njegovim predgrađima i Debir s njegovim predgrađima

16 i Ajin s njegovim predgrađima i Jutu s njezinim predgrađima i Betšemeš s njegovim predgrađima: devet gradova od ona dva plemena.

17 A od plemena Benjaminova: Gibeon s njegovim predgrađima i Gebu s njezinim predgrađima

18 i Anatot s njegovim predgrađima i Almon s njegovim predgrađima: četiri grada.

19 Svih gradova sinova svećenika Aronovih *bilo je* trinaest gradova s njihovim predgrađima.

20 A porodicama sinova Kohatovih, Levitima koji su preostali od sinova Kohatovih, baš njima ždrijebom su dopali gradovi plemena Efrajimova.

21 Njima su podarili Šekem s njegovim predgrađima u Efrajimovoj gori, *da bude* grad za utočište za ubojicu, te Gezer s njegovim predgrađima,

22 i Kibsaim s njegovim predgrađima i Bethoron s njegovim predgrađima: četiri grada.

23 A od plemena Danova: Elteku s njegovim predgrađima, Gibeton s njegovim predgrađima,

24 Ajalon s njegovim predgrađima, Gatrimon s njegovim predgrađima: četiri grada.

25 A od polovine plemena Manašeova: Tanak s njegovim predgrađima i Gatrimon s njegovim predgrađima: dva grada.

26 U svemu: deset gradova s njihovim predgrađima za porodice sinova Kohatovih koje su preostale.

27 I sinovima Geršonovim, od porodica Levitskih, *podarili su*, od druge polovine plemena Manašeova, Golan u Bašanu s njegovim predgrađima *da bude* grad za utočište za ubojicu i Beešteru s njezinim predgrađima: dva grada.

28 A od plemena Isakarova: Kišon s njegovim predgrađima, Dabaru s njezinim predgrađima,

29 Jarmut s njegovim predgrađima i Enganim s njegovim predgrađima: četiri grada.

30 A od plemena Ašerova: Mišal s njegovim predgrađima, Abdon s njegovim predgrađima,

31 Helkat s njegovim predgrađima i Rehob s njegovim predgrađima: četiri grada.

32 A od plemena Naftalijeva: Kedeš u Galileji s njegovim predgrađima *da bude* grad za utočište za ubojicu i Hamotdor s njegovim predgrađima i Kartan s njegovim predgrađima: tri grada.

33 Svega gradova Geršanovaca po porodicama njihovim *bilo je* trinaest gradova s njihovim predgrađima.

34 A porodicama sinova Merarijevih, preostalim Levitima, *podarili su* od plemena Zebulunova: Jokneam s njegovim predgrađima i Kartu s njegovim predgrađima,

35 Dimnu s njezinim predgrađima, Nahalal s njegovim predgrađima: četiri grada.

36 A od plemena Rubenova: Beser s njegovim predgrađima i Jahasu s njezinim predgrađima,

37 Kedemot s njegovim predgrađima i Mefaat s njegovim predgrađima: četiri grada.

38 A od plemena Gadova: Ramot u Gileadu s njegovim predgrađima *da bude* grad za utočište za ubojicu i Mahanaim s njegovim predgrađima,

39 Hešbon s njegovim predgrađima, Jazer s njegovim predgrađima: u svemu četiri grada.

40 Tako je svih gradova sinova Merarijevih po njihovim porodicama koji su preostali od porodica Levita *po* ždrijebu njihovom bilo je dvanaest gradova.

41 Svega gradova Levita usred posjeda sinova Izraelovih *bilo je* četrdeset i osam gradova s njihovim predgrađima.

42 Svaki je od tih gradova imao svoja predgrađa unaokolo. *Ovako je bilo* sa svima tim gradovima.

43 Tako je GOSPOD podario Izraelu svu zemlju za koju se zakleo da će je dati očevima njihovim. I oni su je zaposjeli i nastanili se u njoj.

44 I GOSPOD im je dao počinka svuda unaokolo prema svemu što se zakleo njihovim očevima. I nitko od svih njihovih neprijatelja nije opstao pred njima. GOSPOD im je sve njihove neprijatelje predao u ruke.

45 Nije izostalo nijedno od obećanja svega onoga dobrog što je GOSPOD govorio domu Izraelovu. Sve se dogodilo.

POGLAVLJE 22

Istočno pleme se vraća domu

1 Tada je Jošua pozvao Rubenovce i Gadovce i polovinu plemena Manašeova

2 te im rekao: "Vi ste izvršili sve što vam je Mojsije, sluga GOSPODNJI zapovjedio i bili ste poslušni glasu mome u svemu što sam vam zapovjedio.

3 Niste ostavili svoju braću sve te mnoge dane do današnjega dana nego ste izvršavali naloge iz zapovijedi GOSPODA, Boga svojega.

4 A sada je GOSPOD, Bog vaš, dao počinka braći vašoj, kako im je obećao. Stoga se sada vratite i idite u svoje šatore i u zemlju svoga posjeda koju vam je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI s one strane Jordana.

5 Samo pomno pazite da izvršavate zapovijedi i Zakon što vam ga je naložio Mojsije, sluga GOSPODNJI, da ljubite GOSPODA, Boga svojega, i da hodite svim putevima njegovim i da držite zapovijedi njegove te da uz njega prionete i da njemu služite svim srcem svojim i svom dušom svojom."

6 Zatim ih je Jošua blagoslovio te ih otpustio, a oni su otišli u svoje šatore.

7 I Mojsije je podario *jednoj* polovini plemena Manašeova *posjed* u Bašanu; a *drugoj* polovini toga *plemena* Jošua je podario *posjed* među njihovom braćom s ove strane Jordana na zapadu. I kad ih je Jošua otpustio u njihove šatore, tada ih je blagoslovio,

8 te im rekao govoreći: "Vratite se u svoje šatore s velikim blagom i s mnogom stokom i sa srebrom i zlatom i mjedi i željezom i s veoma mnogo odjeće; podijelite plijen od neprijatelja svojih s braćom svojom."

9 I vratili su se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova; otišli su od sinova Izraelovih iz Šila koji je u zemlji kanaanskoj da odu u zemlju gileadsku, zemlju svoga posjeda koju su zaposjeli, kako im je zapovjedio GOSPOD po ruci Mojsijevoj.

Žrtvenik svjedočanstva istočnog plemena

10 I kad su stigli do granica jordanskih što su u zemlji kanaanskoj, sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova sagradili su žrtvenik ondje na Jordanu, žrtvenik velik da se vidi.

11 I čuli su sinovi Izraelovi da se govori: "Gle, sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova sagradili su žrtvenik nasuprot zemlji kanaanskoj, na granicama jordanskim, kod prijelaza sinova Izraelovih."

12 I kad su sinovi Izraelovi čuli *za to*, sva se zajednica sinova Izraelovih sakupila u Šilu da pođu u boj protiv njih.

13 Zatim su sinovi Izraelovi poslali sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju Pinhasa, sina svećenika Eleazara,

14 i s njime deset knezova, po jednoga kneza za svakog poglavara doma od svakoga plemena Izraelova, a svaki od njih *bio je* glava doma očinskog među tisućama Izraelovim.

15 I došli su k sinovima Rubenovim i k sinovima Gadovim i k polovini plemena Manašeova u zemlju gileadsku te su im prozborili govoreći:

16 "Ovako govori sva zajednica GOSPODNJA: 'Kakav je to prijestup koji ste počinili protiv Boga Izraelova da ste se danas okrenuli od *toga* da slijedite GOSPODA, tako da ste sebi sagradili žrtvenik kako biste se pobunili protiv GOSPODA?'

17 Zar nam je premalo nepravde iz Peora, od kojega se nismo očistili do dana današnjega premda je došla pošast na zajednicu GOSPODNJU?'

18 No vi se danas okrećete od *toga* da slijedite GOSPODA i zbit će se, pošto se vi danas bunite protiv GOSPODA, da će sutra biti gnjevan na svu zajednicu Izraelovu.

19 Štoviše, ako vam je zemlja vašeg posjeda nečista, *tada* prijedite u zemlju posjeda GOSPODNJEG, u kojoj prebiva šator GOSPODNJI te uzmite posjed među nama. Ali se nemojte buniti protiv GOSPODA i ne bunite se protiv nas gradeći sebi žrtvenik pored žrtvenika GOSPODA, Boga našega.

20 Nije li Akan, sin Zerahov, počinio prijestup nad prokletim te se gnjev spustio na svu zajednicu Izraelovu? A taj čovjek nije sâm propao u nepravdi svojoj.' "

21 Tada su odgovorili sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova i rekli glavarima tisuća Izraelovih:

22 "GOSPOD, Bog nad bogovima, GOSPOD, Bog nad bogovima, on zna i neka zna Izrael: ako je *to bila* pobuna ili prijestup protiv GOSPODA, (nemoj nas danas spašavati)

23 tako da smo sebi sagradili žrtvenik da se okrenemo od *toga* da slijedimo GOSPODA ili da njemu prinosimo žrtve paljenice ili jestive žrtve ili da prinosimo žrtve mirotvornice za njega, neka GOSPOD sâm zatraži *to!*

24 I nismo to učinili zbog straha od toga govoreći: 'U vremenima koja dolaze vaši će sinovi moći reći našima sinovima govoreći: 'Što vi imate s GOSPODOM, Bogom Izraelovim?

25 Jer je GOSPOD postavio Jordan kao granicu između nas i vas, vi sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi. Vi nemate udijela s GOSPODOM.' Tako bi sinovi vaši učinili da se sinovi naši prestanu bojati GOSPODA.

26 Stoga smo rekli: 'Pripremimo se sada da sagradimo žrtvenik, ne za žrtve paljenice niti za žrtve,

27 nego da *on može biti* svjedočanstvo između nas i vas i naših naraštaja poslije nas da ćemo izvršavati službu GOSPODU pred njim našim žrtvama paljenicama i našim žrtvama i našim žrtvama mirotvornicama; tako da sinovi vaši u vremenima koja dolaze ne mogu reći našima sinovima: Vi nemate udijela s GOSPODOM.'

28 Stoga smo rekli, da će se zbiti: kada bi *tako* rekli nama ili naraštajima našim u vremenima koja dolaze, da bismo mi mogli *ponovno* reći: 'Pogledajte uzorak žrtvenika GOSPODNJEG koji su napravili očevi naši, ne za žrtve paljenice ni za žrtve, nego da on *bude* svjedočanstvo između nas i vas.'

29 Bože sačuvaj, da se pobunimo protiv GOSPODA i da se danas okrenemo od *toga* da slijedimo GOSPODA, te da gradimo žrtvenik za žrtve paljenice, za jestive žrtve ili žrtve, pored žrtvenika GOSPODA, Boga našega, koji je pred njegovim Šatorom!"

30 I kad su svećenik Pinhas i knezovi zajednice i glavari tisuća Izraelovih koji *su bili* s njim čuli riječi koje su im izrekli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i sinovi Manaševi, to im je ugodilo.

31 Tada je Pinhas, sin svećenika Eleazara, rekao sinovima Rubenovim i sinovima Gadovim i sinovima Manaševim: "Danas smo shvatili da je GOSPOD među nama, zato što niste počinili taj prijestup protiv GOSPODA. Sada ste izbacili sinove Izraelove iz ruke GOSPODNJE."

32 I Pinhas, sin svećenika Eleazara, i knezovi vratili su se od sinova Rubenovih i sinova Gadovih iz zemlje gileadske u zemlju kanaansku k sinovima Izraelovim te su im dojavili riječ.

33 I to se svidjelo sinovima Izraelovim te su sinovi Izraelovi blagoslivljali Boga i nisu više namjeravali uzaći protiv njih u boj da unište zemlju u kojoj su živjeli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi.

34 A sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi nazvali su žrtvenik "*Ed*". Jer *će* on *biti* svjedočanstvo među nama da *je* GOSPOD Bog."

POGLAVLJE 23

Jošuin nalog vođama Izraelovim

1 I dogodilo se, puno vremena *kasnije* nakon što je GOSPOD dao počinka Izraelu od svih njihovih neprijatelja unaokolo da je Jošua ostario i *bio* u podmakloj dobi.

2 I dozvao je Jošua sav Izrael i starješine njihove i glavare njihove i suce njihove i časnike njihove te im rekao: "Ja sam ostario i podmakle dobi.

3 A vi ste vidjeli sve što je GOSPOD, Bog vaš, učinio svim ovim narodima zbog vas: *jer je* GOSPOD, Bog vaš taj koji se borio za vas.

4 Gle, razdijelio sam vam ždrijebom ove preostale narode da budu baština vašim plemenima; od Jordana, sa svim narodima koje sam istrijebio, sve do Velikog mora na zapadu.

5 A GOSPOD, Bog vaš, on će ih goniti ispred vas i protjerati ih ispred lica vašega i vi ćete zaposjesti njihovu zemlju, kao što vam je obećao GOSPOD, Bog vaš.

6 Budite stoga jako odvažni da držite i izvršavate sve što je zapisano u Knjizi zakona Mojsijeva, da ne odstupite od toga ni desno ni lijevo;

7 da ne uđete među te narode, one koji su preostali među vama, i ne spominjite imena njihovih bogova i ne zaklinjate se *njima*, ni ne služite im, niti im se klanjajte.

8 Nego prijanjajte uz GOSPODA, Boga svojega, kako ste činili do dana današnjega.

9 Jer je GOSPOD protjerao ispred vas velike i jake narode, ali *što se* vas *tiče*, nitko nije mogao opstati pred vama do dana današnjega.

10 Jedan čovjek između vas gonit će tisuću, jer je GOSPOD, Bog vaš taj koji se bori za vas, kako vam je obećao.

11 Stoga dobro pazite na sebe, da ljubite GOSPODA, Boga svojega.

12 Jer ako se bilo kako odvratite i prionete uz ostatak onih naroda, *baš onih* koji su preostali među vama i s njima se *počinjete* ženiti te ulaziti među njih i oni k vama,

13 znajte sigurno da GOSPOD, Bog vaš, neće više tjerati nijedan od tih narode ispred vas; nego će vam oni biti zamka i stupica, i bičevi bokovima vašim i trnje očima vašim, sve dok ne nestanete iz ove dobre zemlje koju vam je dao GOSPOD, Bog vaš.

14 I gle, ja danas krećem putem *kojim ide* sve na zemlji. I vi znate u svim srcima svojim i u svim dušama svojim da nije izostalo ni jedno od svega onoga dobrog koja je GOSPOD, Bog vaš, izgovorio u vezi vas; sve se je vama dogodilo, i ništa od toga nije izostalo.

15 Stoga će se dogoditi, *da* kao što su na vas došla sva dobra koja vam je obećao GOSPOD, Bog vaš, tako će GOSPOD pustiti na vas sva zla sve dok vas ne istrijebi iz ove dobre zemlje koju vam je dao GOSPOD, Bog vaš.

16 Kad prekršite savez GOSPODA, Boga svojega što vam ga je zapovjedio te odete služiti drugim bogovima i klanjati se njima, tada će planuti srdžba GOSPODNJA na vas i nestat ćete brzo iz dobre zemlje koju vam je dao."

POGLAVLJE 24

Obnova saveza u Šekemu

1 Zatim je Jošua sakupio sva plemena Izraelova u Šekemu; i sazvaio je starješine Izraelove i glavare njegove i suce njegove i časnike njegove. I oni su se prikazali pred Bogom.

2 Tada je Jošua rekao svemu narodu: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Vaši su očevi od davnina živjeli s one strane bujice, *i to* Terah, otac Abrahamov i otac Nahorov, i služili su drugim bogovima.

3 Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama s one strane bujice i proveo ga kroz svu zemlju kanaansku i umnožio mu sjeme i dao mu Izaka.

4 I Izaku sam dao Jakova i Ezava, a Ezavu sam dao goru Seir da je posjeduje. No Jakov i sinovi njegovi sišli su u Egipat.

5 Poslao sam i Mojsija i Arona i udario sam Egipat pošastima po onome što sam učinio među njima i nakon toga sam vas izveo.

6 Izveo sam očeve vaše iz Egipta te ste stigli na more; a Egipćani su progonili očeve vaše bojnim kolima i konjanicima sve do Crvenoga mora.

7 A kad su zavapili GOSPODU, on je postavio tamu između vas i Egipćana te je naveo more na njih i prekrio ih. I oči su vaše vidjele što sam ja učinio u Egiptu; tada ste dugo vremena živjeli u pustinji.

8 Zatim sam vas uveo u zemlju Amorejaca, koji su živjeli s one strane Jordana. I zaratili su s vama i ja sam ih predao u vaše ruke da možete zaposjesti zemlju njihovu te sam ih ja uništio ispred vas.

9 Tada je ustao Balak, sin Soporov, moapski kralj te zaratio protiv Izraela. Zatim je poslao i pozvao Bileama, sina Beorova, da vas prokune.

10 Ali ja nisam htio slušati Bileama: stoga vas je on još i blagoslovio. Tako sam vas izbavio iz ruke njegove.

11 Tada ste prešli preko Jordana i došli u Jerihon. I ljudi iz Jerihona zaratili su protiv vas, *pa* i Amorejci i Perizani i Kanaanci i Hetiti i Girgašiti i Hivijci i Jebusejci, a ja sam ih predao u ruke vaše.

12 Zatim sam pred vama poslao stršljene koji su ih protjerali pred vama *baš* ta dva kralja amorejska: *ali* ne mačem tvojim niti lukom tvojim.

13 I dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima stanujete; *a* od vinograda i maslinika koje niste sadili, jedete.'

Birajte kome ćete služiti

14 Stoga se sada bojte GOSPODA i služite mu iskreno i u istini! I maknite bogove

kojima su služili očevi vaši s one strane bujice i u Egiptu te vi služite GOSPODU!

15 A ako vam se čini zlo služiti GOSPODU, izaberite si danas kome ćete služiti: jesu li to bogovima kojima su služili očevi vaši koji *su bili* s one strane bujice ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji vi *sada* prebivate. Ali što se tiče mene i moga doma, mi ćemo služiti GOSPODU."

16 Nato je narod odgovorio i rekao: "Bože sačuvaj da napustimo GOSPODA da bismo služili drugim bogovima.

17 Jer je GOSPOD, Bog naš, *on je taj* koji je izveo nas i očeve naše iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva, i koji je na naše oči učinio te velike znakove i štitio nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili.

18 I GOSPOD je ispred nas protjerao sve narode i to Amorejce, koji su živjeli u ovoj zemlji. *Stoga* ćemo i mi služiti GOSPODU *jer je on Bog naš.*"

19 Nato je Jošua rekao narodu: "Vi ne možete služiti GOSPODU, *jer je on sveti Bog, on je ljubomorni Bog, koji neće opraštati prijestupe vaše ni grijehе vaše.*

20 Ako napustite GOSPODA i *počnete* služiti tuđim bogovima, tada će se okrenuti i vama nanijeti zlo te vas zatrti, nakon što vam je bio činio dobro."

21 A narod je odgovorio Jošui: "Ne, nego ćemo mi služiti GOSPODU!"

22 Nato je Jošua rekao narodu: "Vi sami *ste* protiv sebe svjedoci da ste si izabrali GOSPODA da mu služite." A oni su rekli: "Svjedoci *smo.*"

23 *On je rekao:* "Stoga sada maknite tuđe bogove koji *su* među vama i priklonite srca svoja GOSPODU, Bogu Izraelovu."

24 Tada je narod rekao Jošui: "GOSPODA, Boga našega mi ćemo služiti i glasu njegovom bit ćemo poslušni."

25 Tako je Jošua toga dana sklopio savez s narodom i postavio im je odredbu i uredbu u Šekemu.

26 Tada je Jošua zapisao te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim je uzeo velik kamen i postavio ga ondje pod hrast koji *je bio* pored svetinje GOSPODNJE.

27 I rekao je Jošua svemu narodu: "Gle, ovaj kamen neka nam bude svjedok jer je on čuo sve riječi GOSPODNJE što ih je on nama izgovorio. Stoga neka vam on bude svjedok da ne zanijekate Boga svojega."

28 Tada je Jošua otpustio narod, svakoga na njegovu baštinu.

Jošua i smrt i ukop

29 I dogodilo se, nakon ovih događaja da je Jošua, sin Nunov, sluga GOSPODNJI, umro, *kad je bio* star stotinu i deset godina.

30 I pokopali su ga u području njegove baštine u Timnatserahu, *što je* u gori Efrajimovoj, sjeverno od gore Gaaša.

31 I Izrael je služio GOSPODU u sve dane Jošua i sve dane starješina koje su nadživjeli Jošuu i koji su upoznali sva djela GOSPODNJA što ih je on učinio za Izrael.

32 A kosti Josipove, koje su sinovi Izraelovi iznijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na dijelu zemljištu koje je Jakov kupio od sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka i ono je postalo baština sinova Josipovih.

33 Zatim je umro Eleazar, sin Aronov, i pokopali su ga na brdu *što je pripadalo* njegovom sinu Pinhasu, koje mu je bilo predano u gori Efrajimovoj.